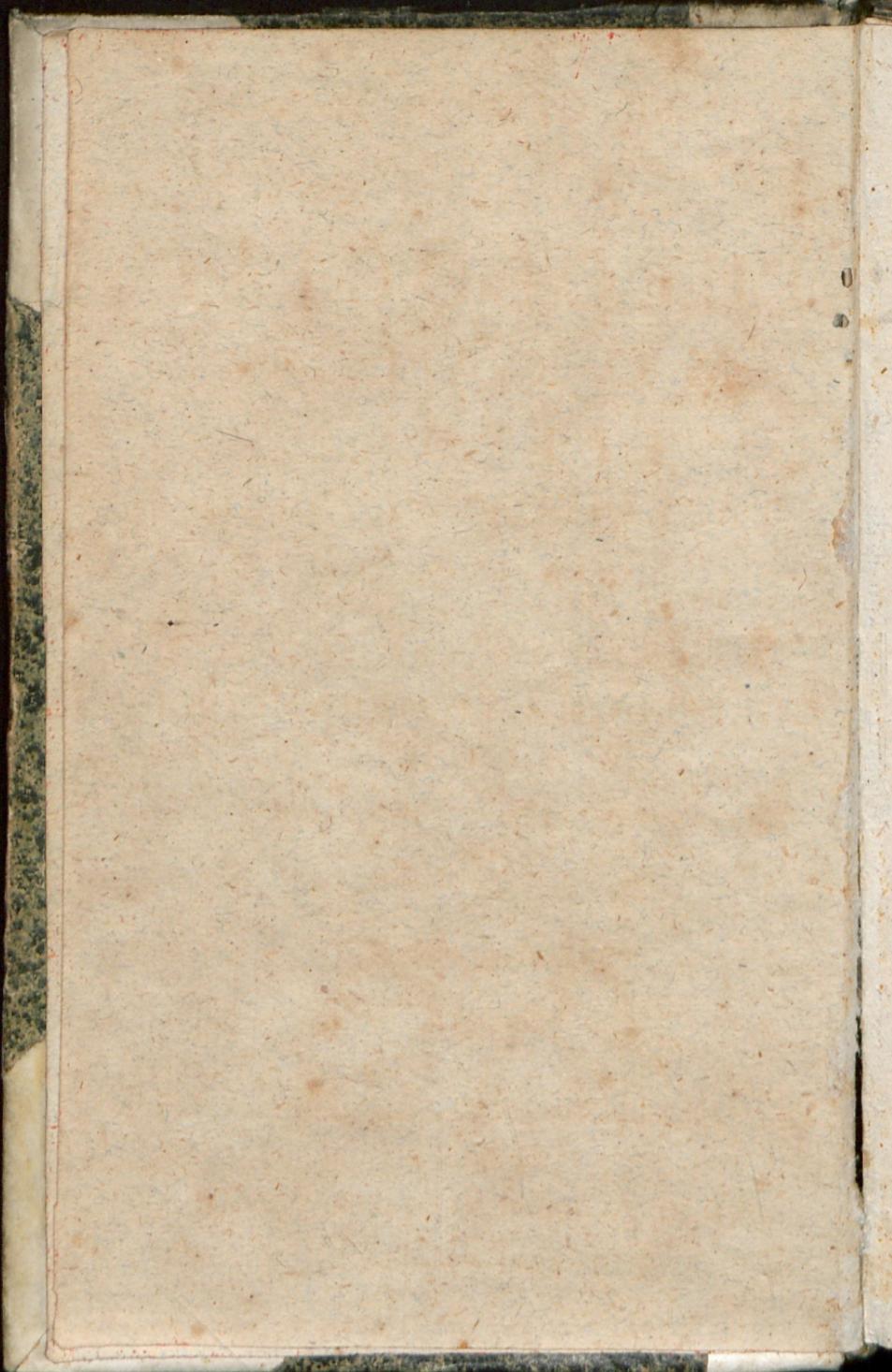

J.V.13. EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
IC.216. VITEBERG.
SIGNAT. *61515 CCCXII*.

Nichonius Theologus
inventor in xxxii.
dicitur prophetarum scriptura -
1704

IOANNIS GEORGII WALCHII

THEOL. DOCTOR. ET PROF. PRIMARII
IN ACADEMIA IENENSI

THEOLOGIAE

MORALIS

EPITOME

TABVLIS ANALYTICIS

EXPRESSA

CVRA ET STVDIO

CHRISTIAN. GVIL. FRANCISCI
WALCHII

THEOL. DOCTORIS ET PROF. ORDINARII

IN ACAD. GEORG. AVG.

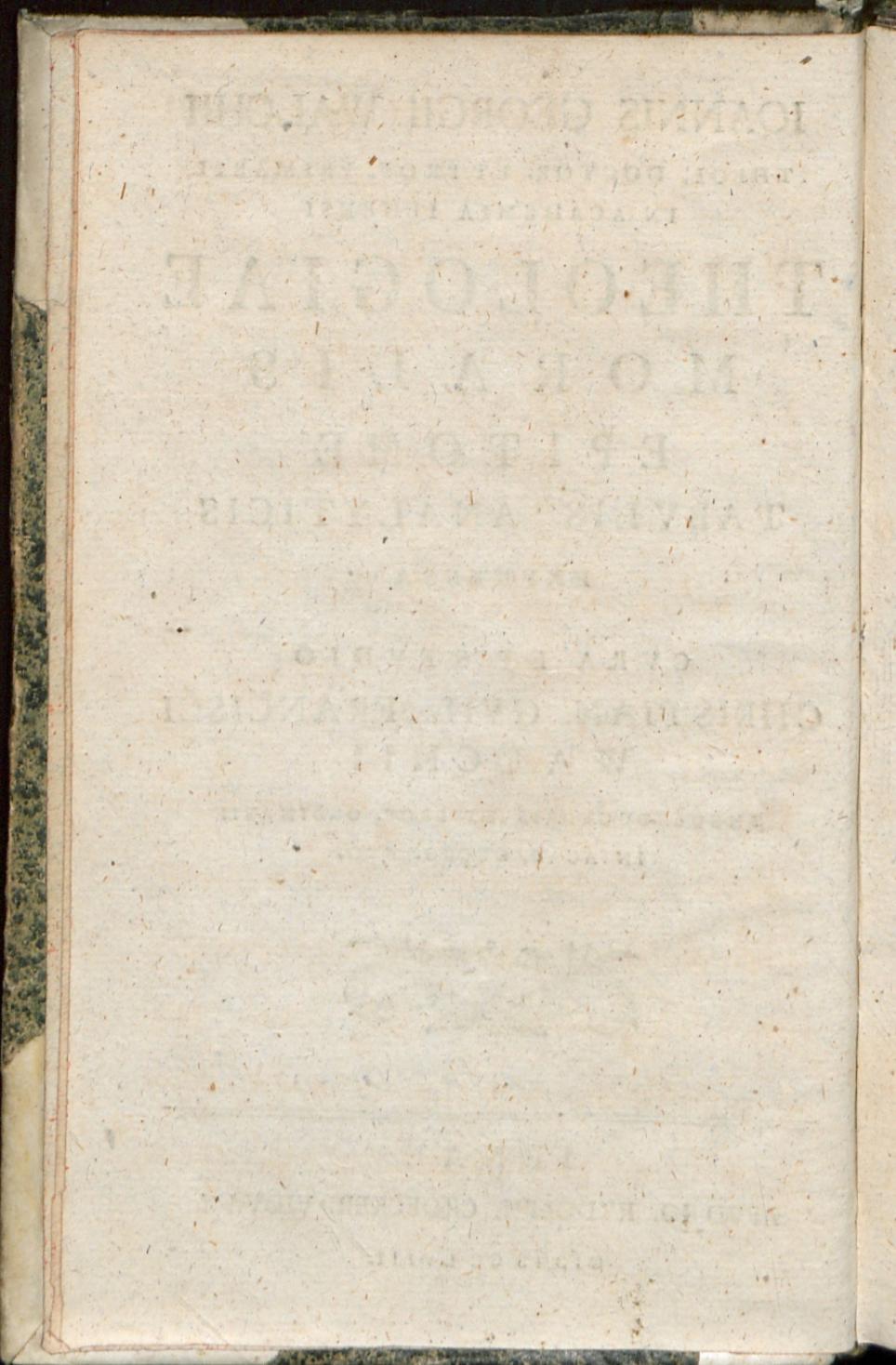

Leopoldus de P. Bello horzky 1805.

IENAE

APVD IO. RVDOLPH. CROECKER. VIDVAM

CIO ID CC LVIII.

LECTORI AMICO

S.

BENE sapienterque maiores nostri proximo abhinc seculo instituerunt, binas vniuersæ theologiæ partes, quarum altera credenda; altera agenda amplectitur, more exemploque philosophorum, qui ab ultima memoria sapientiam

) (2

theo-

theoreticam a practica separari voluerunt, diuisim ac distinete proponere et, quod antea neglectum fuit, doctrinam de vita christiano-rum pie sancteque colenda constituere et in artis formam redigere. Hoc enim studio effici, recte iudicarunt, ut quæ in sacris litteris de christiana virtute eiusque caussis et præsidii; item de officiis, quæ deo, nobis aliisque præstanda sunt, diuinitus traduntur, ab auditoribus, futuris voluntatis diuinæ præconibus, melius faciliusque cognoscantur; cognita vero plebi commendentur et ab vtrique vita exemploque felicius exprimantur. Quo factum est, ut academiarum doctores ad condenda theologiæ moralis *τυσηματα* animos impellerent eaque in scholis suis explicitarent

plicarent euentuque læti discerent, consilia
ista salutaria esse reique christianæ ac mo-
rum sanctimoniac iuuandæ adprime adcom-
modata. Laudabilem igitur, omnes boni
fatebuntur, esse eorum operam, qui non mo-
do in eo curas suas collocant, vt, quæ alii
imperfecta reliquerunt, sua diligentia perfic-
ciant & præcepta de piis moribus nouis lumi-
nibus illustrent; sed etiam ei artis præsidia
adferunt, quibus et doctorum, et auditorum
labores subleuentur.

IN horum numero tabulas analyticas re-
ste haberi, quum nemo umquam dubitare,
ausus est; sentiunt enim omnes, verissi-
mam esse veterum sententiam, bene eum

docere, qui bene distinguat, lubens cessi
eorum voluntati, qui eodem modo epitо-
men theologiæ moralis, a pie venerando
patre meo conscriptam, a me tabulis ex-
primi, iusserunt; quo tabulæ theologiæ
dogmaticæ proximo anno fuerunt consigna-
tæ. Trado ergo eas TIBI, lector benz-
uole, TVIS vſibus consecratas, TEQUE
rogo, vt eas benigne accipias omniaque
ex voluntate mea, TVIS commodis inser-
uiendi, liberaliter aestimes. Monere te,
liceat, quod vereor, ne pauci credant,
laborem, quem his tabulis impendi, priori
maioribus difficultatibus impeditur fuis-
se. Caret theologia moralis terminorum;
sive vocum et dictionum, quibus certæ re-

rum

rum notiones declarantur, commoditate.

Quare accidit, vt qui liberiore vtitur oratione, longe elegantius de moribus; quam de dogmaticæ theologiæ quæstionibus disserat, quæ vix intelligi possunt; nisi scholastico et philosophico sermone exprimantur; sed qui breuitatis legibus adstringuntur, quas tabularum scriptoribus impositas esse, omnes sciunt, opinione sæpius de inopia linguarum conquerendi, caussas habeat amplissimas. Hoc nomine, spero, fore, vt æqui lectores me excusent, si quid in his rebus a me peccatum esse, crediderint. Immortalis deus efficiat, vt, quos opto, huius laboris fru-

ctus

Etus feliciter contingent studiaque theo-
logiæ practicæ, non modo docendæ discen-
dæque; sed etiam vere exercendæ, in dies
maiora capiant incrementa. In academia
regia Georgia Augusta, d. xxii. mart.
ann. christ. CICCI CC LVIII.

TABV-

de principiis actionum moralium
directive effectus et causa
Iustitia, quaevis illud est ipsa
et voluntas dei ipsa ha-
c effectum contrarie est
voluntas libera, hoc in fine
of Langu descriptio moralis
finis theologica moralis est, ut rena-
tio et pietas virtutis et beatitudo
et oblatio. Theos moral. p. 106 B4

der E.M. Natura ipsi erat
non impellit propter "I fine
libertatis voluntatis et causa de
quae non possum non voluntatis
Beatus per pietatem Pan. M. 638

Theologiae Morales, quae cognitio
bonorum et malorum attributum est
superiorum spirituum rerum est
et communem operum talibus

TABVLA GENERALIS PRIOR,
VNIVERSORVM THEOLOGIAE
MORALIS CAPITVM NEXVS
EXPLICATVR.

I. Præmissa theologie moralis notitia generali, in *prolegomenis*: *Tab. gen. post.*

II. Agenda ipsa ita explicantur, vt

N) fundamenta veri christianismi *interna* enarrantur, *parte prima*. Quam in rem docetur,

a) quid sit verus christianismus, *cap. I. Tab. spec. I.*

β) qualis sit animæ *status* in eo, qui illi operam dat, *cap. II.*

a) *generativm, sc̄t. I. Tab. spec. II.*

b) *speciativm*

1. qualis sit *status naturæ, sc̄t. II. Tab. spec. III.*

2. qualis sit *status gratiæ, sc̄t. III. Tab. spec. IV.*

γ) quales sint vitæ sanctioris gradus, *cap. III. Tab. spec. V.*

δ) quomodo illius capienda sint *incrementa, cap. IV.*

a) *generativm, sc̄t. I. Tab. spec. VI.*

b) *speciativm, quenam eorum sint media; siue præsidia, sc̄t. II. Tab. spec. VII.*

D) de ipsa veri christianismi *praxi* differatur, *part. II.*

a) Agitur de vita ad *normam legis* componenda

a) *generativm, cap. I. scilicet.*

1. de *lege, sc̄t. I. Tab. spec. VIII.*

2. de *moralitate actionum, sc̄t. II. Tab. spec. VIII.*

3. de *actionibus regenitorum moralibus, sc̄t. III.*

Tab. spec. X.

b) *speciativm de officiis, cap. II.*

1. erga *deum, sc̄t. I. Tab. spec. XI.*

2. erga *se ipsum sc̄t. II. Tab. spec. XII.*

3. erga *alios*

aa) *generativm sc̄t. III. Tab. spec. XIII.*

bb) *speciativm, vinculo societatum,*

aa) domesticæ, sc̄t. III. Tab. spec. XIII.

ββ) ciuilis, sc̄t. V. Tab. spec. XV.

γγ) ecclesiastica nobiscum coniunctos, sc̄t.

VI. Tab. spec. XVI.

β) de vita, ad *prudentiæ christianæ leges* formanda, *cap.*

III. Tab. spec. XVII.

A

TA-

TABVLA GENERALIS POSTERIOR,
QVA
NOTITIA THEOLOGIAE MORA-
LIS GENERALIS TRADITVR
AD PROLEGOMENA.

- I. Exsistere partem *theologiae christianæ practicam*, postquam dictum fuit §. I.
- II. Natura illius, quæ *theologia moralis* vocari solet, explicatur, ita ut monstretur,
 - N) qualis illa sit
 - α) generatim §. II.
 - β) speciatim, differatur de eiusdem
 - γ) obiecto
 1. formalī
 2. materialī, quod constituunt
 - aa) vita *spiritualis* augenda et
 - bb) actionibus piis demonstranda §. III. IV.
 - b) principio cognoscendi.
 - I. quale illud sit. Est duplex
 - aa) primarium, scriptura sacra, cuius doctrina spectata
 - I) præstantissima est, quoad
 - aa) certitudinem
 - ββ) perfectionem partium
 - γγ) perspicuitatem, §. V.
 - 2) variis tamen modis tradita. Methodus est
 - aa) dogmatica,
 - ββ) parænetica,
 - γγ) paradigmatica, quo spectant exempla
 - aaa) cum aliorum hominum; tum
 - bbb) maxime Iesu christi, §. VI.
 - bb) secundarium, ratio sana. Notantur illius
 - I. usus, quoad
 - aa) formale, ubi est *instrumentalis*, &
 - ββ) materiale, §. VII.
 2. abusus, quoad
 - aa) materiale, et
 - ββ) formale §. VIII.
 2. quid inde consequatur, esse magnum discriminem
 - aa) inter *moralem theologiam & philosophiam*, vere talem, §. IX.
 - bb) inter

- bb) inter utramque et philosophiam moralē gentilium §. X.
- c) subiecto, quod determinari solet
 - 1. modo stricte, ut solis regenitū competat,
 - 2. modo late, ut ad omnes homines extendatur,
§. XI.
- d) scopo
 - 1. generali, qui ex genere definitionis fluit,
 - aa) ultimo, gloria dei
 - bb) proximo, salute hominum, tum gratiæ; tum gloriæ
 - 2. speciali, et differentia specifica deducenda
 - aa) proximo, ut homines pie vivant,
 - bb) ultimo, ut vita eorum spiritualis augeatur
§. XI.
- ¶) quotnam sint eius partes §. XII.
- ¶) quænam sit eius tractandæ methodus §. XIII.
- ¶) quænam in theologo, qui eam tradere cupit, requirantur
 - a) notitia theologiae
 - a) dogmaticæ
 - b) exegeticæ
- ¶) status gratiæ; siue ipsa rerum experientia, §. XIV.

TABVLA SPECIALIS PRIMA
DE
VERO CHRISTIANISMO GENE-
RATIM AD PARTIS PRIMAE
CAPVT PRIMVM

- I. Postquam vox christianismi fuit declarata eiusque
 - ¶) sententia latior
 - ¶) et strictior §. I.
- II. de vero christianismo, stricte sic dicto, agitur,
 - ¶) generatim, vbi
 - a) præmissa definitione
 - b) obseruatur, duas esse eius partes
 - a) quænam illæ sint
 - 1) cognitio et
 - 2) praxis religionis christiane
 - b) quo?

A 2

b) quo?

-) quomodo inuicem sint copulatae, ita, ut
- 1) notitia præcedat §. II.
 - 2) praxis sequatur. Id quod
 - aa) explicatur
 - bb) comprobatur ex
 - aa) præceptis diuinis
 - ββ) forma sanctificationis §. III.
 - γγ) methodo docendi christi et apostolorum
 - δδ) ipsa hominum natura §. IIII.
 - cc) docetur, qua ratione veritates diuinæ cognitæ ad praxim referantur,
 - aa) formaliter theoreticæ indirecte et virtualliter
 - ββ) formaliter practicæ sunt directe practicæ §. V.
 - γ) additur συνομιμα biblica §. VI.
-) speciatim de illius
 - a) subiecto, vbi docetur,
 - a) quale illud sit, homo regenitus, id est, fidelis.
 - b) quod sit, ex
 1. statu irregeniti
 2. statu regeniti §. VII.
 - β) principio. Hoc est gratia huius actionis huius habitudinis
a) quoad initium operans Bachim ad oleam Tolleth ibidem p31
b) quoad continuationem et incrementa cooperans §. VIII.
 1. principaliter, deus trinus
 - aa) pater
 - bb) filius et
 - cc) spiritus sanctus §. VIII. per appropria loca
 - γ) minus principaliter pii et fideles, qua tales §. X.
 -) forma, quam constituant
 - 1) eius fundamentum; siue principium formale, quod est
 - 2) uniuersale, fides, quatenus efficit vitæ sanctitatem §. XI.
 - b) particulare, scilicet effectus fidei sanctificantis proximi
 - aa) quales vere sint
 - aaa) abnegatio suæ
 - bbb) amor
 - ccc) virtus,
 - θθ) quomodo ab aliis soleant constitui §. XII.
 - 2) eius

Die lateinische Rechtsordnung Ilyonius etiam
ethicae principia est ipsa S. iudiciorum
Tab. Bechmann tractat p 29

Appropriatio quae phrasem distinguunt
ab appropria sunt rationes, quae effectus
aliquis appropriatum nisi factum perficeret
in eo non de personali de ratione
est in causa humana reipero. Bechmann
dicitur ad Phas Theol tractat p 30

- 2) eius *praxis*; siue *compositio actionum ad prescripta*
 a) legis
 b) prudentiae §. XIII.
 3) *scopo triplici*, relato quippe
 a) ad *deum*
 1) quisnam sit, eius *gloria*
 2) cur expeti debeat
 3) quomodo obtineri soleat §. XIII.
 b) ad *seipsum*
 1) proximus, *incrementum vitae spiritualis*
 2) ultimus, *redintegratio imaginis diuinae*
 aa) qualis sit
 bb) quomodo obtineatur
 aa) inchoatiue
 bb) continuatiue §. XV.
 c) ad *alios*
 1) qualis sit, *adificatio*
 2) quomodo obtineatur
 aa) in relatione ad totam ecclesiam
 bb) in relatione ad singulos
 aa) irregenitos
 bb) regenitos §. XVI.
 4) *attributis*, scilicet illius
 a) *necessitate*, repetenda
 1) *negative*, ex eo, quasi habeat influxum caussali-tatis in iustificationem et beatitudinem;
 2) *positive* ex oeconomia salutis et quidem
 aa) ex scopo *redemptionis*
 bb) ex natura fidei
 cc) ex effectibus *iustificationis*
 aa) adoptione
 bb) vnione mystica §. XVII.
 b) *difficultate*, quæ
 1) est *hypothetica*
 2) oritur ex impedimentis, quæ producunt
 aa) luæta carnis et spiritus
 bb) calamitates piorum externæ §. XVIII.
 c) *facilitate*, quæ
 1) est *hypothetica* et *comparativa*
 2) oritur ex
 aa) auxiliis gratiæ
 bb) viribus spiritualibus regenitorum, §. XIX.

A 3

d) possi-

- d) *possibilitate*, quæ
 1) cognoscitur.
 aa) *a priori*
 bb) *a posteriori*
 2) oritur ex virtute gratiæ §. XX.
 e) *imperfectione* eiusque.
 1. caussis
 2. forma, quatenus *absolute*, non *gradualiter* spe-
 tatur
 3. effectu §. XXI.
 f) *utilitate* summa
 1. in *bac vita* quoad bona
 aa) corporis
 bb) animæ
 cc) status externi
 aa) societarum
 ββ) singulorum
 2. in *vita futura* §. XXII.

TABVLA SPECIALIS SECVNDA
 DE
 STATV ANIMÆ HOMINVM, AD
 VERVM CHRISTIANISMVM RELATO,
 AD PARTIS PRIMAE CAPITIS SECVN-
 DI SECTIONEM PRIMAM.

- I. *Generatim* docetur,
 N) existere in homine regenito *duplex principium*, §. I.
 1) quænam sint,
 α) status *naturæ*
 β) status *gratiæ*
 2) vnde hæc doctrina sit haurienda, ex
 α) *scriptura sacra*
 β) *experientia* §. II.
 II. *Speciatim*
 N) ostenditur, quale sit principium vtrumque
 1) *naturæ*, ita vt monstretur
 a) vocis *notio* generalis, non philosophice; sed theo-
 logice sumta, §. III.
 b) eadem distinctius explicetur, quatenus ea designat
 1. sub-

1. *subiectum quo*
 aa) principale, *animam*
 bb) minus principale; siue participans, *corpus*
 §. III.
2. *statum subiecti corruptum*. Huius corruptionis
 notantur
 aa) *forma*, qua absoluitur
 1) adpetitu mali et auersatione boni
 2) impotentia, bonum quid efficiendi
 bb) nomina biblica §. V.
 cc) *effectus*, relatiue
 1) ad *spiritualia*, tam quoad
 aa) facultates et habitus
 (1) naturales
 (2) adquisitos
 bb) earumdem operationes
 2) ad *naturalia et ciuilia* §. VI.
- 6) *gratiae*. Hæc quidem *gratias actualis, ex gratia vel gratias ut Remunr.*
 a) generatim quasuis *operationes gratiosas amplecti-stantur*, quæ sunt
 ad *dei Theat. Moral. p. 34*
 1. ante conuersionem, per gratiam *præuenientem*
 2. in conuersione, per gratiam *operantem*.
 3. post conuersionem, per gratiam *cooperantem*
 §. VII.
- b) speciatim hoc loco gratiam *cooperantem* significat.
 Huius ergo notantur
 1. *caussa efficiens*,
 aa) deus *trinunus*
 bb) *adpropriatiue spiritus sanctus* *ut supra tabl.*
 2. *subiectum, homo regenitus*
 3. *finis*
 aa) proximus
 bb) ultimus §. VIII.
- 4) *variae classes*,
 aa) generatim, quo sensu *vnius principii variis dicantur esse effectus*.
 bb) speciatim, quænam sint. Distinguuntur
aæ) ratione subiecti. Hoc respectu est
 aaa) *corroborens*
 bbb) *impellens*
 ccc) *consolans* §. IX.
- ββ) *ratione obiecti*. Quod refertur ad
 aaa) *essentiam fidei*, ita vt sit

aaa) conseruans

BBB) augens §. X.

bbb) reliquias peccati, ita ut sit

aaa) imminuens

BBB) emendans §. XI.

ccc) actiones regenitorum

aaa) bonas, ita ut sit

(1) incitans

(2) auxiliatrix

(3) directrix

BBB) malas, ita ut sit

(1) custodiens

(2) impediens §. XII.

D) explicetur, qualis inter utrumque sit *relatio*. Docetur,

a) gratiam et naturam sibi inuicem esse oppositam. §. XIII.

B) gratiam naturam non tollere. Hæc coniunctio exponitur,

a) qualis sit,

b) quosnam producat effectus

1) peccata infirmitatis

2) diueritatem sanctificatorum naturalem §. XIV.

Y) naturam sepius esse gratia simianu, ubi notatur

a) quomodo natura gratiam imitetur

b) quantum sit huius imitationis periculum

1) in irregenitis

2) in regenitis, §. XV.

TABVLA SPECIALIS TERTIA

DE

STATV HOMINIS NATVRAE AD PARTIS PRIMAE CAPITIS SECVN- DI SECTIONEM SECUNDAM.

I. Natura; siue status hominis irregeniti describitur

N) generatim, ita ut doceatur

a) subiectum quod esse totum hominem irregenitum §. I.

B) subiectum quo esse animam totam, ita ut inferat

a) corruptionem

1. intellectus §. II.

2. voluntatis §. III.

b) mutuum prauum influxum

I. VO-

I. voluntatis in intellectum

2. intellectus in voluntatem §. IV.

2) speciatim agitur

a) de vitiis intellectus, quæ binæ sunt, scilicet

a) cæcitas, cuius notatur.

1. exſſentia §. V.

2. natura et indoles,

aa) quanta illa sit. Huius quæſtionis explicatur

aa) ſubiectum, quænam fit ratio, quam cæ-
cam eſſe, dicimus §. VI.

ββ) prædicatum,

NN) negatiue, vt reiiciantur

aaa) excessus

βββ) defectus in definienda vitii magni-
tudine §. VII.

22) positive, vt diſtincte doceatur, quænam
vires

aaa) in homine naturali ſuperſint

aaa) notitiae ſimplicis :

bbb) adſensuſ humani rebus comprehen-
ſibilibus præſtandi :

ccc) nexum veritatum cognitarum per-
ſpiciendi: §. VIII.

βββ) in eodem deſiderentur,

aaa) notitiae certæ,

1. tam credendorum

2. quam agendorum §. IX.

bbb) notitiae viuæ et efficacis, ita vt
notitia irregenitorum

1. mortua fit et

2. inefficax §. X.

bb) qualis ita fit. Exponitur ea

aa) generatim §. XI.

ββ) speciatim ex effectibus,

A) uniuersalibus

NN) quoad operationes intellectus.

aaa) ideæ irregenitorum de rebus
diuinis ſunt

aaa) vel nullæ. Hinc ſumma et vin-
cibili laborant ignorantia.

bbb) vel falſæ

ccc) vel confuſæ et inadæquatae §. XII.

βββ) iudicia eorum ſunt

A 5

aaa) vel

aaa) vel *nulla*. Hinc oriuntur *dubia*
§. XIII.

bbb) *vel falsa*; siue *errores*. Quo-
rum notantur

I. variæ classes. Differunt enim
ratione

NNN) modi, vt vel
(1) *qualitati*; vel
(2) *qualitati veritatis op-*
positæ repugnant.

כככ) *objectiones*, vt sint
(1) *theoretici*
(2) *practicæ*

גגג) *principii*, vt oriantur vel
(1) ex *simplicitate intellectus*; vel
(2) ex *malitia voluntatis*
§. XIV.

2. *momentum eiusque gradus* §. XV.

yyy) *ratiocinia falsa*, siue oriantur ex
aaa) *vitiis intellectu paralogismi*; siue ex
bbb) *prauitate voluntatis, sophismata*
§. XVI.

ככ) *quoad vires et facultates, quibus ir-*
regeniti abutuntur, siue

aaa) *naturales*; siue

βββ) *adquisitæ sint* §. XVII.

B) *particularibus, quales sunt*

NN) *in rebus theologicis*,

aaa) *generatim abusus rationis*

aaa) *vniuersalis*

bbb) *particularis* §. XVIII.

βββ) *speciatim*

aaa) *naturalismus*

bbb) *indifferentismus*

ccc) *scepticismus*

ddd) *enthusiasmus*

eee) *fanaticismus*

fff) *hæresis* §. XIX.

ככ) *in vita communi*

aaa) *suspicio*

βββ) *credulitas*

yyy) *incredulitas*

ddd) *præcipitantia, cet.* §. XX.

b) *falsitatem*

b) *stultitia*

- 1) quid sit
- 2) quotuplex sit. Est
 - aa) *theoretica*
 - bb) *practica*
 - aa) *politica* §. XXI.
 - ββ) *theologica*

3. vnde oriatur

- aa) ex voluntate et
- bb) intellectu deprauatis simul /§. XXII. XXIII.

β) de *vitiis voluntaris*

a) *generativum*. Duplex est eorum genus, siquidem

- 1) mala adpeti
- 2) bona fugi solent §. XXIV.

b) *speciativum* hoc spectant

1) *philautia*

aa) non in se spectata §. XXV.

bb) neque ordinata,

cc) sed *prava*, qua ita explicatur, ut doceatur

aa) quatenus sit depravata

aaa) ratione *scopi*, qua homo

NN) deum minus amat; ac se ipsum:

CC) alios non aequali cum se amore
amplectitur

3) sua commoda utilitati multorum
prefert

bbb) ratione *mediorum felicitatis* §. XXVI.

ββ) quam atrox hoc sit crimen. Demonstratur

aaa) ex illius *forma* §. XXVII.

bbb) ex eius *effectibus* §. XXVIII.

2) *propensiones pravae cardinales*. Docetur,

aa) quenam ea sint et

aa) probatur, tres esse,

aaa) ex rei natura,

bbb) ex scriptura sacra §. XXIX.

ββ) singulatim enumerantur.

aaa) *ambitio*, Huius notantur

NN) natura et indoles

aaa) *generativum*

1) qualis sit

2) quomodo a studio honoris dif-
ferat §. XXX.

3) qui-

3) quinam sint illius characteres,

§. XXXI.

βββ) speciatim

A) variæ illius species

I) ratione obiecti est vel

(a) ridicula et absurdæ; vel

(b) specie honesta, hæcque

(α) aulica

(β) docta

(γ) bellica

(δ) pharisaica §. XXXII.

XXXIII.

2) ratione mediorum fit

aa) per verba

bb) gestus

cc) facta §. XXXIV.

3) ratione scopi tendit vel

aa) ad gloriam; vel

bb) ad imperium

4) ratione modi est vel

aa) crassa; vel

bb) subtilis §. XXXV.

B) simulacra virtutis, quæ præ se
ferre solet

C) vitia, quæ inde nascuntur §. XXXVI.

ββ) turpitudo, quum

aaa) est peccaminosa

βββ) aliis noxia

γγγ) et stolidæ §. XXXVII.

bbb) auaritia. Huius notantur

NN) natura et indoles

aaa) generatim

1. quale sit eius obiectum

2. qualis forma §. XXXVIII.

βββ) speciatim illius

1. gradus §. XXXIX.

2. simulacra virtutis

3. vitia deriuatiua, §. XXXX.

ββ) turpitudo in relatione officiorum

erga

aaa) deum

βββ) alios

γγγ) se ipsum XLI.

ccc) vero

actus animalis hominis regens
habet actiones facultates appetentes
hominis, quae sunt operationes ali-
cuiuslibet corporis conformati, aut nat-
urales, ex quibus est potest
Annot ad Theor Theol Moral p. 4

ccc) voluptas. Huius notantur
NN) natura et indoles

aaa) generatim

(1) obiectum §. XLII.

(2) forma

(a) negatiue

(b) positivae §. XLIII.

βββ) speciatim illius

A) species

(1) aliæ referuntur ad sensus corporis

(a) delicata

(b) bacchica

(c) venerea

(2) aliæ ad sensus animæ

(a) curiosa

(b) pharisaica

(c) amicitiae §. XLIV.

B) simulacra virtutis

C) vitia deriuativa §. XLV.

בב) turpitudo, quatenus aduersatur officiis

aaa) erga deum

βββ) erga alios

γγγ) erga se ipsum §. XLVI.

bb) quale sit earum in hominibus temperamen-
tum §. XLVII.

3. cupiditates prauæ actiales

aa) quomodo a propensionibus differant

bb) quomodo inter se differant gradu, ita ut sint

αα) aliæ minus vehementiores §. XLVIII.

ββ) aliæ vehementiores; sive affectus. Horum
notantur

NN) natura et indoles

aaa) generatim

(1) quid sint affectus

(2) quotnam sint eorum genera, ra-
tione subiecti quo

(a) mentales, qui solam animam:

(b) mixti, qui et corpus et animam
adficant

(3) quænam sint eorum origines
§. XLIX.

βββ) spe-

βββ) speciatim

A) eorum *classe*s, ex obiecto definientia. Sunt

aaa) primitiui, quorum obiectum est
(a) bonum, adpetitus vehementiores, amor.

(b) malum, auersationes vehementiores, odium

βββ) derivatiui, quorum tot sunt species, quot bona; vel mala nobis obiici possunt §. L.

B) eorum *moralitas*. Sunt

aaa) absolute spectati, indifferentes

βββ) relatiue, ad

(α) obiectum, quod adpetimus; vel auersamur

(1) boni, quorum obiectum est vere bonum

(2) mali, quorum obiectum est vere malum §. LI.

(β) subiectum, omnes affectus irregenitorum sunt mali §. LII.

γγγ) turpitudo, cognoscenda ex

aaa) scriptura sacra §. LIII.

βββ) experientia §. LIV.

4. *vitia*. De his

aa) agitur *generativi*

αα) quid sit vitium

ββ) quomodo a propensionibus differat §. LV.

bb) enumerantur variæ *vitorum species*

αα) Generativi monetur

aaa) alia esse primitiva, opposita officiis

(1) erga deum, *impietas*

(2) erga se ipsum, *intemperantia*

(3) erga alios, *iniquitatis*

bbb) alia derivativa §. LVI.

ββ) Distinctius agitur

aaa) de impietate eiusque speciebus

(1) atheismo

(2) ido-

1-
ft
D-
2-
t
a
s
1
t
s
i
h
3

- (2) idololatria
(3) superstitione
(4) hypocrisi §. LVII.
bbb) de *intemperantia* eiusque speciebus, oppositis officiis erga
(1) animam
 (a) intellectum
 (b) voluntatem §. LVIII.
(2) corpus
 (a) intemperantia, stricte sive dicta
 (α) edacitate
 (β) ebrietate
 (b) libidine; sive continencia §. LIX.
(3) statum externum,
 (a) generatim
 (α) vita dissoluta
 (β) pigritia
 (γ) otio
 (δ) segnitate
 (b) speciatim circa
 (αα) opes
 (α) prodigalitate
 (β) auaritia
 (ββ) honorem immodestia
 (γγ) casus fortunae aduersæ, impatiens §. LX.
ccc) iniustitia eiusque speciebus, oppositis officiis erga alios
A) *absolutis*; sive vniuersalibus
(1) *perfectis*
 (a) malitia
 (b) petulantia
 (c) fraudulentia, §. LXI.
(2) *imperfectis*
 (a) inhumanitate
 (b) immisericordia
 (c) morositate §. LXII.
B) *relativis* ad
(1) inimicos
 (a) inimicitia
 (b) im-

(b) implacabilitate

(c) vindictæ studio

(d) crudelitate

(2) amicos ingratitudine §.

LXIII.

cc) adduntur obseruationes

aa) de numero vitiorum, quæ suis non
minibus carent

ββ) de differentia vitiorum et actio-
num prauarum §. LXIV.

γγ) de simulacris virtutis

aaa) quotnam sint genera

1) virtutes naturales

2) virtutes homileticæ

bbb) quomodo a vera virtute diffe-
rant, §. LXV.

II. Naturæ huius explicitantur attributa.

Ν) est malum *uniuersale*; sive omnibus hominibus irre-
genitis commune.

α) in se spectatum

β) relatiue varios tantummodo admittit gradus, qui
oriuntur

a) ratione *subiecti*, ex diuerso statu animæ §. LXVI.

1. *alius* est *status securitatis*. Huius notatur

aa) natura et indoles

bb) varii gradus. Est securitas

1. vel *crassa* §. LXVII.

2. vel *subtilis* §. LXVIII.

cc) fons et origo

2. *alius* est *status seruitutis*. Huius itidem no-
tantur

aa) natura et indoles

bb) varii gradus, seruitus est

1. vel *crassa*

2. vel *subtilis* §. LXIX.

cc) fons et origo.

3. datur transitus ex uno in alterum §. LXX.

4. in utroque statu existit *hypocrisis*. Huius ite-
rum notantur

aa) natura et indoles

bb) variae species

1. alia committitur contra alios

2. alia

2. alia contra deum §. LXXI. Hæc est
aaa) ratione obiecti
aaa) theoretica
(1) directe talis
(2) indirecte talis; siue *indifferentistica*
bbb) practica §. LXXII.

βββ) ratione gradus
aaa) crassa, cuius tres sunt gradus
(1) alii nec se; nec alios fallunt
(2) alii non se; sed alios fallunt
(3) alii se et alios fallunt §. LXXIII.
bbb) subtilis. Hinc qui ei dediti sunt
(1) alii se tantummodo a peccatis gra-
uioribus
(2) alii se modo non ab omnibus pecca-
tis abstinent §. LXXIV.

cc) turpitudo. Est enim

1. peccatum
2. periculosa §. LXXV.

dd) fons et origo §. LXXVI.

b) ratione obiecti, ex discrimine

1. actionum prauarum, quæ sunt

aa) internæ, *cordis*

bb) externæ

aa) oris §. LXXVII.

ββ) operis §. LXXVII.

2. status externi. Vbi obseruatur

aa) varia esse peccata, pro discrimine

aa) *atatis*

ββ) sexus §. LXXVIII.

γγ) nationum

δδ) disciplinarum et artium §. LXXIX.

εε) status triplicis §. LXXX.

bb) regulas huius generis non esse vniuersales
§. LXXXI.

β) est malum connatum

α) ita esse, probatur

β) obseruatur, malum originale

a) in regenitis superesse

b) in irregeritis dominari, §. LXXXII.

γ) malum hoc variis modis conseruatur et augetur

α) per prauam liberorum educationem, dum

a) pia illorum institutio plane omittitur

B

b) male

b) male suscipitur, siquidem parentes

1. honestati morum magis; quam pietati student
2. in castigandis peccant in excessu et defectu
3. exemplis prauis eos corrumptunt
4. pro iis nullas preces faciunt, §. LXXXIII.

b) per prauum scholarum statum et vitia

a) doctorum

1. in scholis inferioribus

2. in academiis

b) auditorum §. LXXXIV.

b) per consuetudinem cum impiis §. LXXXV.

c) per imitationem prauam

d) per consuetudinem, quam quisque contrahit §. LXXXVI.

e) per praeiudicia

a) stricte sic dicta. Explicatur

1. quid sint

2. quotnam sint eorum genera. Sunt

aa) ratione principii

aa) auctoritatis humanae

bb) antiquitatis et nouitatis

yy) nimiae confidentiae et dissidentiae §.

LXXXVII.

bh) ratione obiecti

aa) theoretica

bb) practica §. LXXXVIII.

b) illis similia

1. adagia §. LXXXIX.

2. phrases impias XC.

w) per excusationes peccatorum, repetitas

a) a statu subiecti

b) ab obiecto

c) ab exemplis

d) a dictis scripturaræ sacræ male intellectis §. XCI.

g) per negligentiam meditationis doctrinæ christianæ
§. XCII.

7) est malum maximum

a) subiective

b) obiective. Caret enim homo naturalis libertate in
rebus spiritualibus. Hæc propositio

a) explicatur

1. positivæ

aa) qualis sit libertas illa

aa) quid sit libertas §. XCIII.

bb) quaæ

VI.

S.

136

it

2

- ββ) quænam sint spiritualia §. XCIV.
 bb) quomodo hac irregenitus careat
 cc) cur ea in hunc non cadat §. XCV.
 dd) quod nullum sit illi liberum arbitrium, probatur.
 αα) ex scriptura sacra
 ββ) ex experientia §. XCVI.
 2. negative circa res morales externas et ciuiles §.
 XCVII.
 b) defenditur a dupli errorre
 1. pelagianorum
 2. prædestinatianorum §. XCVIII.

TABVLA SPECIALIS QVARTA

DE

STATV GRATIAE HOMINIS REGENITI AD PARTIS PRIMAE CAPITIS SECUNDI SECTIONEM TERTIAM.

- I. Generatim status regeniti, qua talis, quem statum gratiae dicimus, describitur §. I.
 II. Speciatim ostenditur, illius
 α) intellectum esse illuminatum. Hinc agitur de illuminazione
 a) generatim
 1) quid sit
 2. quomodo differat
 aa) actiuus
 bb) a passiuia, de qua hoc loco instituitur sermo §. II.
 b) speciatim de illius
 i. causæ efficiente
 aa) quænam sit, deus trinus
 bb) quomodo eam operetur
 αα) ratione subiecti
 aaa) interne
 bbb) externe §. III.
 ββ) ratione principii, per
 aaa) gratiam operantem
 bbb) et cooperantem
 γγ) ratione cauſarum secundarum

aaa) instrumentalis

bbb) et ministerialis §. IV.

2. *subiecto quod*, vbi exponitur

aa) quinam illuminentur

αα) *actiue* omnes homines

ββ) *passiue*, qui simul regenerantur et conuentur. Probarunt id

aaa) ex testimoniis scripturæ sacræ §. V.

bbb) ex rationibus, petitis ex

1) mutuo influxu voluntatis et intellectus

2) indole veræ notitiae

3) attributis dei §. VI.

bb) quomodo differant. Alii experiuntur illuminationem

αα) *inchoatiuum*; alii

ββ) *continuatiuum*, ita ut vel

aaa) crescant; vel

bbb) gradum fiant; vel

ccc) decrescent §. VII.

3. *subiecto quo*,

aa) quodnam sit, *intellectus*

bb) quonam ordine, post remotam voluntatis re-pugnantiam §. VIII.

4. *obiecto*

aa) principali

αα) credendis

ββ) et agendis

bb) minus principali §. IX.

5. *forma*

aa) non destructione

bb) sed emendatione intellectus

αα) generatim §. X.

ββ) speciatim illius

aaa) operationum

(1) qualis sit. Tolluntur

α) ignorantia

α) errores

γ) dubia

(2) quomodo ea gradualiter differat §. XI.

bbb) facultatum et habituum,

(1) non quoad qualitatem et quantitatem

(2) sed quoad adapplicationem et usum

α) tam naturalium

β) quam

β) quam adquisitorum §XII.

6. effectibus

aa) notitias; siue luce. Huius notantur

aa) obiectum

$\beta\beta$) attributa. Est

aaa) vera

bbb) certa

ccc) viua et efficax §. XIII.

bb) sapientia eiusque

aa) partibus

aaa) cognitione

bbb) et electione boni :

$\beta\beta$) principio

aaa) tam intellectu

bbb) quam voluntate §. XIV.

$\gamma\gamma$) obiecto

aaa) principali §. XV.

bbb) minus principali §. XVI.

$\delta\delta$) differentia a sapientia humanarum regenitorum

aaa) ratione principii

bbb) ratione obiecti

ccc) ratione scopi §. XVII.

β) voluntatem esse per fidem purgatam. Emendatio hæc
describitur

2) generatim

a) binas quasi eius esse partes, ita ut

1. cupiditates naturales

aa) prauæ

aa) non tollantur,

$\beta\beta$) sed comprimantur, ne dominantur.

bb) indifferentes ad rectum usum scopum et modum conuertantur §. XVIII.

2. cupiditates spirituales

aa) amor eorum, quæ vere bona

bb) odium eorum, quæ vere mala sunt, excitentur §. XIX.

b) fieri eam per gradus

aa) quales sint

bb) quænam eorum caussæ §. XX.

2) speciatim. Agitur de illius

a) principio. Est unio fidelium cum deo §. XXI. De
hac ergo disputatur, ut ostendatur

I. generatim

aa) quid sit
bb) quomodo
aa) oriatur
aaa) ex fide et
bbb) iustificatione
 $\beta\beta$) conserueretur et augeatur per sanctificationem §. XXII.

2. speciatim differatur de illius
aa) subiectis, quae sunt

aa) deus trinus et christus Θεος Θρωπος
 $\beta\beta$) homo regenitus §. XXIII.

bb) modo. Est unio

aa) mystica

$\beta\beta$) arctior

$\gamma\gamma$) gratiofa

$\delta\delta$) substancialis

aaa) non ratione formae

bbb) sed ratione subiectorum §. XXIV.

cc) effectibus, qui oriuntur

aa) ex ipsa unione

aaa) communione cum deo et christo.

bbb) communione fidelium,

$\beta\beta$) ex operationibus unitorum §. XXV.

b) ipsa forma, quae haec est, ut homo se ipsum deo tradat

1. per abnegationem sui. Huius explicantur

aa) natura et indoles

aa) generativi, §. XXVI.

$\beta\beta$) speciatim

aaa) subiectum

(1) quale sit, homo regenitus

(2) cur sit §. XXVII.

bbb) obiectum: Omnia obiecta philautiae

(1) in homine, dotes

aa) animae

bb) corporis §. XXVIII.

(2) extra hominem §. XXIX.

ccc) forma, qua haec est, ut

(a) amor illarum rerum non extirpetur;

(b) sed recte ordinetur §. XXX.

ddd) attributis. Sit enim, oportet,

(a) spontanea

(b) seria

(b) *seria*

(c) *constans* §. XXXI.

bb) *necessitas moralis* §. XXXII.

cc) *characteres* §. XXXIII.

2. per *amorem dei*. De hoc, quatenus est *constans*
et *perpetuus animi affectus*, agitur

aa) *generatim*, ita ut

aa) *qualis ille sit*, explicetur §. XXXIV.

ββ) *nonnisi in regenitos cadere*, E. opus gra-
tiae esse, ostendatur §. XXXV.

ββ) *speciatim*. Explicantur *amoris erga deum*

aa) *principia*, videlicet

aaa) *caussa efficiens*, fides et iustificatio §.
XXXVI.

bbb) *caussæ impulsuæ*

A) quænam sint

1) *summæ dei perfectiones*

2) *maxima beneficia*, quæ homini re-
genito

a) contulit

b) confert

c) conferet, §. XXXVII.

B) *quales inter utramque sit relatio*:

1) *neutra ab altera debet*; aut potest
diuelli, §. XXXVIII.

2) *prior posteriori numquam præfer-
ri*, §. XXXIX.

ββ) *natura et indoles*

aaa) *ratione quantitatis*

1) *amor debet esse maximus*

2) *quomodo in piis sit maximus* §. XL.

bbb) *ratione qualitatis debet esse*

1) *verus et sincerus*

2) *constans*

3) *efficax* §. XLI.

γγ) *species*, in scholis constitutæ

aaa) quænam sint. Dicitur *amor esse vel*

1) *concupiscentiæ*; vel

2) *complacentiæ* hicque vel

a) *amicisæ*; vel

b) *obedientiæ*:

bbb) *qualis huius distinctionis sit usus* §. XLII.

ddd) characteres

aaa) sensatio

bbb) effectus §. XLIII.

ee) effectus: quo referuntur

A) virtus. Hinc dicitur de virtutis

aaa) indole et natura

aaa) quænam sit;

NN) generatim

CC) speciatim, de illius

(a) principiis

1) quænam sint

α) remotum, fides,

β) proximum, amor dei §. XLIV.

2) quid inde consequatur, virtu-
tem non esse opus naturæ;
sed gratiæ, §. XLV.

b) forma, quoad

1) genus et

mele his seu in epi. multa huius 2) differentiam specificam' §.
partes constituta. atque ep. von
francis constituta. atque ep. von

XLVI.

formulas habitas voluntatis c) attributis et characteribus, quæ
omnemata est. partitissima de voluntate
XLVI.

Lata. & Brevis. Anat. ad Obras 1) legem diuinam cognoscendi
Theologica p. 3. Conditiones 2) ad eam actiones componendi,
animo

prout sunt conformes legi diuinae
α) simplici

2) ut referantur in gloriam dei β) puro

3) legem totam seruandi §.

XLVII.

d) effectibus, qui sunt, vt

1) mala vitentur et omittantur

2) bona efficiantur §. XLVIII.

e) caussis impulsuis

1) uniuersali

2) specialibus

α) mandatis dei

β) exemplis christi, §. XLIX. L.

BBB) quomodo ergo differat la virtute
naturali, politica et philosophica,
ratione

NN) principii

1) remoti

2) proximi

CC) for-

Vitus Chappau et alter reato
District of Berlin Amt ad
Ober. Thol. Chor. p 87

Obiectum vegetatum Christmanni in hunc
eae metus concupiscentiae apud
Beckman, Amt ad Ober. Thol.
Moral p 48 et propter ceteros
romani reacti quoniam naturals
ut plurimorum est p 48 f.

Formam mortalis Chappau efficit,
sed in rationem humanam renatus, non
convenit istius esse vult Beckmanni
in Amt ad Ober. Thol. Chor. p 87
confundit vitus Chappau et alii
renatos ipsius mortali

ב ב ב formæ

ג ג) scopi §. LI.

bbb) speciebus. Vbi exponitur

aaa) generatim,

NN) num virtutis, quæ una est, recte
constituantur varia genera §. LII.

ב ב ב) quomodo ea sint distribuenda
§. LIII.

βββ) speciatim. Enarrantur virtutes
cum cardinales; tum deriuatiæ.

NN) Pietas. Ex hac oriuntur vir-
tutes, quæ referuntur

(a) ad cultum dei *internum*

1) amor

2) timor,

3) fiducia

4) obedientia

(b) ad cultum dei *externum* §. LIV.

ב ב ב) Temperantia, late sic dicta. Ex
hac oriuntur, quæ spectant

(a) ad *animam* §. LV.

(b) ad *corpus*

1) temperantia, stricte sic dicta

2) sobrietas

3) castimonia §. LVI.

(c) ad *statum externum*

1) diligentia,

2) parsimonia,

3) abstinentia

4) humilitas animi

5) modestia

6) patientia

7) fortitudo §. LVII. LVIII.

ג ג) iustitia late sic dicta. Ex hac
oriuntur virtutes

1) nonnullæ *absolutæ*

a) *perfectæ*,

1) iustitia stricte sic dicta

2) pacis studium

3) sinceritas

4) fides et veracitas §. LIX.

b) *imperfectæ*

- 1) officiositas
2) liberalitas
3) benignitas
4) misericordia
5) humanitas; siue comitas

§. LX.

a) aliæ relatiæ

- a) ad superiores

1) obsequium

2) reverentia

- b) ad hostes et inimicos

1) mansuetudo

2) placabilitas

3) magnanimitas

- c) ad benefactores, gratitudo

§. LXI.

yyy) adduntur obseruationes

NN) de virtutibus ανωνυμαις

CC) de discrimine inter virtutes et actiones probas, §. LXII.

B) animi quies. Ostenditur

NN) qualis illa sit. Absoluitur

uuu) tranquillitate, dum

1) auersationes remouentur, §. LXIII.
LXIV.

2) appetitus expletur §. LXV.

BBB) voluptatis summæ sensatione LXVI.

1) qualis illa sit, §. LXVII.

2) quomodo ea conseruetur et interrupta restituatur, §. LXVIII.

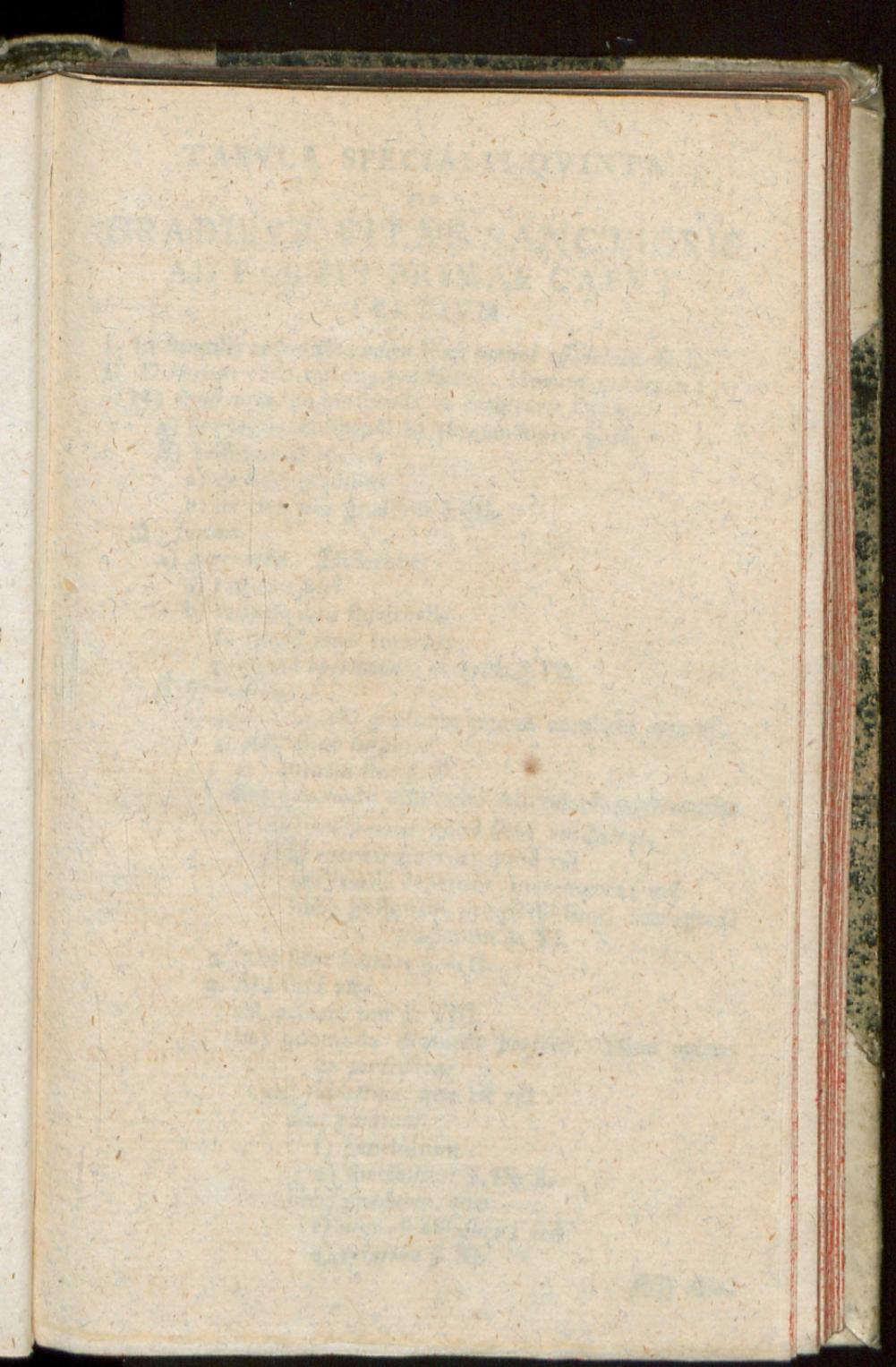
CC) ex quoniam principio oriatur. Hoc est reconciliatio cum deo

1) adquisita, per meritum christi

2) collata, per iustificationem,

AA) in quodnam cadat subiectum, in solos regenitos

TABV-

TABVLA SPECIALIS QVINTA
DE
GRADIBVS VITAE SANCTIORIS
AD PARTIS PRIMAE CAPVT
TERTIVM

- I. In singulis regenitis eadem sunt partes essentiales §. I.
II. Differunt vero ratione graduum. Horum notantur:
A) existentia, cognoscenda ex scripturæ sacræ
 α) præceptis, crescendi in vita sanctiore §. II.
 β) testimonis apertis
 a) de fidei gradibus
 b) de vitæ piæ gradibus §. III.
B) forma
 α) generatim. Differunt
 a) ratione fidei
 b) ratione vitæ spiritualis
 1. quoad vires internas
 2. quoad operationes externas §. IV.
 β) speciatim
 a) quomodo tria graduum genera constitui queant.
 1. Alii sunt *infantes*
 aa) quinam sint §. V.
 bb) quomodo differant. Alii tales sunt ob causas
 αα) ordinarias, quod sunt *νεοφυτοι*,
 ββ) extraordinarias, quod vel
 aaa) nulla cuperunt incrementa; vel
 bbb) postquam progressi sunt, retrogredi
 cuperunt §. VI.
 2. Alii sunt *iuvenes* §. VII.
 3. Alii sunt *viri*.
 aa) quinam sint §. VIII.
 bb) quomodo dicantur *perfecti*. Hinc agitur
 de perfectione
 αα) *subiectiva*, quæ est vel
 aaa) partium
 1) generalium
 2) specialium §. IX. X.
 bbb) *graduum*, quæ
 1) non est *absoluta*; sed
 2) *relativa* §. XI.

BB) obie-

ATIVI ββ) obiectiva, quæ

aaa) non est legalis

bb) sed euangelica §. XII.

b) num mensura graduum sit definienda §. XIII.

3) caussis

a) internis, quæ deducuntur

a) ex diuersitate temperamentorum naturali §. XIV.

b) ex diuersis incrementa capiendi studus §. XV.

b) externis, quales sunt

a) differentia status ecclesiæ

b) differentia operationum gratosarum gradualis,
§. XVI.

TABVLA SPECIALIS SEXTA

DE

INCREMENTIS VITAE SPIRITALIS GENERATIM AD PARTIS PRIMAE CA- PITIS QVARTI SECTIONEM PRIOREM

I. *Necessitas*, incrementa vitæ sanctioris capiendi, patet

1) ex clarissimis scripturæ testimoniis §. I.

2) ex ipsis caussis, cur hæc sint capienda, positis

a) in dei voluntate, ut per gradus ad perfectionem tendatur §. II.

b) in ipso statu hominum regenitorum, quatenus

a) infirmitatibus animæ sunt expositi. Ex his

1. aliæ sunt *uniuersales*, perpetuae eorum imperfectiones: docetur,

aa) quod sint:

bb) cur sint §. III.

cc) quænam sint

1) reliquæ peccati originalis

2) tentationes ad peccandum

3) peccata aëtualia infirmitatis §. IV.

2. aliæ *particulares*, quæ sunt

aa) in *νεοφυτοις*

bb) in illis, qui defectum virium spiritualium patiuntur

1) sua culpa §. V.

2. sine

2. sine sua culpa per *temptationes* (anfechtungen). De his agitur

aa) *generatim*

aaa) quid sint

bbb) quomodo a *temptationibus* ad *peccandum* (*versuchungen*) differant §. VI.

VII.

ββ) *speciatione* de illarum

aaa) variis *speciebus*, quæ differunt

aaa) obiecto,

βββ) forma

γγγ) duratione

δδδ) gradu §. VIII.

bbb) *causis*

aaa) *efficientibus*

NN) quænam sint

a) interna,

b) externa, §. IX.

ככ) cur eas permittat deus

§. X.

βββ) *occasionalibus* §. XI.

ccc) *characteribus*, §. XII.

ddd) quomodo hinc oriatur nescitas incrementorum vitae spiritualis §. XIII.

b) *hostibus spiritualibus* sunt expositi. Agitur

I. de *hostibus* ipsis

aa) *quinam sint*

aa) *internus*, caro et sanguis §. XIV.

ββ) *externi*

aaa) diabolus §. XV.

bbb) mundus; id est

NN) homines praui

ככ) res externæ, quæ peccandi offerunt occasionem §. XVI.

bb) quales sint eorum *operationes hostiles*

Aa) incitant ad *praua*, pertentationes (*versuchungen*). Harum notantur

aa) *natura et indeoles generatim*

ββ) *speciatim*

aaa) *subiectum* §. XVII.

bbb) ob-

- bbb) obiectum §. XVIII.
 ccc) gradus, quoad
 aaa) obiectum
 βββ) quantitatem §. XIX.
 ddd) caussæ. Sunt
 aaa) caro et sanguis §. XX.
 βββ) diabolus
 NNN) mediate
 DDD) immediate §. XXI.
 de variis ~~μεθοδίαις~~
 diaboli §. XXII.
 VVV) mundus
 NNN) directe
 DDD) indirecte §. XXIII.
 eee) caussæ occasionales §.
 Bb) impediunt bona (XXIV.
 aa) incrementa vitæ sp. generatim,
 ββ) singulas actiones bonas §. XXV.
 a. de pugna aduersus hostes. Huius expli-
 cantur
 aa) subiectum
 aa) positivæ
 ββ) negativæ §. XXVI.
 bb) obiectum §. XXVII.
 cc) arma §. XXVIII.
 dd) forma §. XXIX.
 ee) enutus, victoria §. XXX.
 aa) qualis sit §. XXXI.
 ββ) quomodo obtineatur §. XXXII;

II. Ipsa forma horum incrementorum.

- N) quænam sint ex res, quæ augentur
 a) fides, tamquam principium vitæ spir.
 β) status gratiæ quoad omnes eius partes §. XXXIII.
 D) quomodo capiantur
 a) augentur omnes partes simul
 β) tamen per gradus §. XXXIV.

TABV.

TABVLA GENERALIS SEPTIMA
DE
MEDIIS INCREMENTORVM VITAE
SANCTIORIS AD PARTIS PRIMAE
CAPITIS QVARTI SECTIONEM
POSTERIOREM

- I. Generatim, docetur duplex esse genus horum mediorum
N) alterum eorum, per quæ ipse deus sanctificationem
operatur, *primariorum*
B) alterum eorum, quorum usus in potestate regenitorum
est positus, *secundariorum* §. I.
- II. Speciatim commendantur
N) *primaria*
a) *verbum dei*, quatenus
a) vel *legitur*. Hinc differitur de lectionis scripturæ
sacræ, pie instituendæ
i. modo, ita ut præcipiatur de his, quæ obseruari
oportet
aa) *ante lectionem*, videlicet
aa) animi præparatione, ad scopum obti-
nendum
ββ) *precatione pro auxiliis spiritus sancti* §. II.
bb) *in lectione*, vt
aa) quæ legantur, recte intelligentur §. III.
ββ) intellecta ad usum conuertantur
aaa) applicando ea ad se ipsum
bbb) explorando seipsum iuxta illa §. IV.
cc) post *lectionem*, vt
aa) deo agantur gratiae
ββ) quæ lecta sunt, memorie mandentur
γγ) vita exprimantur §. V.
2. *iusto ordine* §. VI.
3. *tempore opportuno* §. VII.
- b) vel *auditur* §. VIII.
- B) *sacramenta*
a) *baptismus*, quatenus est medium sanctificationis
i. negatiue, per *iterationem*
2. positivue
aa) in adultis catechumenis per eius collationem
bb) in adultis baptizatis per diligenter eius me-
moriā §. IX.
b) *eu-*

b) *eucharistia*, vbi monstratur §. X.

1. quomodo sit *causa sanctificationis* §. XI.

2. quomodo ea recte sit *utendum*. Hinc agitur
aa) de *officiis*, praestandis

aa) ante eius usum

ββ) in usu

γγ) post usum §. XII.

bb) de *tempore*, quando ad eam sit accedendum

β) *secundaria*

α) *exploratio sui*. De hac differitur

α) *generatio* §. XIII.

β) *speciationis*

1. quænam sint eius *obiecta*. Est duplex.

aa) inquirendum, qualis sit *animæ status*

aa) ratione virium vita spiritualis

aaa) de *fidei presentia*, vbi queritur,

NN) quænam sint eius signa

1. sensatio partium eius formalium

2. effectus fidei

3. testimonium spiritus sancti §. XIV.

XV.

ββ) quomodo applicanda §. XVI.

bbb) de *fidei incrementis* §. XVII.

ββ) ratione reliquiarum peccati §. XVIII.

bb) explorandum, quales sint eius *actiones*

aa) bonæ

ββ) malæ §. XIX.

2. quomodo sit *medium sanctificationis* §. XX.

β) *pœnitentia quotidiana*. Exponitur illius

a) *exsistentialia*

1. ex *scriptura sacra*

2. ex *rei natura* §. XXI.

b) *nomen* §. XXII.

c) *forma*, quatenus

1. cum pœnitentia magna conuenit

2. ab illa *differet*

aa) ratione formæ generalis; infert animæ mutationem continuandam §. XXIII. XXIV.

bb) ratione partium. Absoluitur

aa) *cognitione peccati*, cuius notantur

1) peccata habitualia

2) peccata actualia, non proæretica; sed infirmitatis,

aaa) obie-

de presentacione personarum rotulae vel
Chrysostomus cursum reportat & Belinus
ad Olavum Theol. moral p. 99

aaa) obiectum

bbb) attributa, ut sic

1) sincera

2) solida

3) sufficiens §. XXV.

ββ) contritione, cuius notantur

aaa) forma

bbb) principium duplex

1) lex

2) euangelium §. XXVI.

γγ) fide non excitanda; sed conseruanda et
augenda

aaa) quoad vim iustificandi

bbb) quoad vim sanctificandi, §. XXVII.

γ) oratio, late sic dicta. Quæ

a) explicatur

b) ad tres species refertur §. XXVIII. Agitur

1. de precibus, striete sic dictis

aa) absolute spectatis, de earum

aa) natura et indole generatim §. XXIX.

ββ) speciatim, de illarum

aaa) subiecto. Sunt

1) negatiue irregeniti

2) positivæ

a) conuertendi

b) regeniti, §. XXX.

bbb) obiecto cui. Est

1. deus

2. deus trinunus

3. deus solus §. XXXI.

ccc) obiecto quod

1. bonis temporalibus

2. bonis spiritualibus

3) bonis cœlestibus §. XXXII.

ddd) modo. Oratur

1. ratione obiecti

a) pro spiritualibus absolute

b) pro temporalibus hypothetice §.

XXXIII.

2. ratione subiecti, animo

a) fiduciali

b) attento

c) feruente

C

d) humili

- d) humili §. XXXIV.
 bb) relatiue ad *earum usum*. Agitur
 αα) de *præparatione* ad preces §. XXXV.
 ββ) de ipso *actu*, vbi quæritur
 aaa) de modo precandi
 1. interne §. XXXVI.
 2. externe, vbi notatur
 aa) usus formularum precandi
 α) diuinæ §. XXXVII.
 β) humanarum,
 ΝΝ) num et
 ΒΒ) quomodo illis sit vtendum
 §. XXXVIII.
 bb) quæstio de precibus breuibus et
 longis §. XXXIX.
 bbb) de loco, §. XL.
 ccc) de tempore
 1. generatim precum, §. XLI.
 2. speciatim externarum
 aa) ordinario
 bb) extraordinario §. XLII.
 γγ) de euenu §. XLIII.
 2. de gratiarum actione eiusque
 aa) obiecto
 bb) forma
 cc) necessitate §. XLIV.
 3. de interceſſione pro aliis §. XLV.
 c) docetur, quomodo sanctificationis sit medium
 §. XLVI.
 δ) usus hymnorum §. XLVII.
 ε) lectio librorum asceticorum §. XLVIII.
 ζ) meditationes piæ §. XLIX.
 η) ieunium, vbi docetur,
 a) cui bono
 b) quomodo sit ieunandum §. L.
 η) vigilantia §. LI.
 1) imitatio exemplorum
 a) diuinorum
 1. dei §. LII.
 2. christi LIII.
 b) humanorum §. LIV.
 η) consuetudo cum piis §. LV.
 κ) conuentus, recte instituendi, vbi quæritur
 a) qua-

Alex de Gualo verbatis
Cyprianus Norm episcopus
Bacham Stadt ad Olent
Theol. maxime p. 50 et alio
Cyprianus verbatis remitti
eae diuinæ leges prodigis
explicatione vid p. 40

In leg naturae vid habebit, Ne
tu, est indicium vid dulcissimi
intellexit, est propria prophetia, pene
cepta vero fuit proprio filiorum
G. Reichard ad Olent p. 57

- a) quænam in illis seftanda
- b) quæue euitanda sint §. LVI.

TABVLA SPECIALIS OCTAVA DE LEGE, TAMQVAM NORMA ACTIO- NVM AD PARTIS SECVNDAE CAPI- TIS PRIMI SECTIONEM PRIMAM.

Præmissis iis, quæ ad nexum cognoscendum pertinent §. I. II.

I. Generatim de lege agitur, atque ostenditur,

■) quomodo lex definiatur

■) per hanc definitionem exsistere *et hoc Pallens pars Barbeyni*

a) legislatorem

a) qualis esse debeat. Necesse est, vt *Tar 11 p 432 14.*

1. ius habet, aliorum obedientiam postulandi

2. potestatem, immorigeros coercendi,

b) sine legislatore nullam esse legem §. III.

β) subiectum, cui lex feratur,

a) qualis esse debeat. Necesse est,

1. vt legislatoris sit subiectus imperio

2. vt habeat libertatem

b) quid inde consequatur §. IV.

γ) formam, quæ hæc est, vt sit

a) norma

b) actionum liberarum §. V.

δ) obligandi vim, quæ est

a) actiua, in legislatore

b) passiua in parente §. VI.

ε) promulgationem

a) quod sit necessaria

b) qualis esse debeat §. VII.

ζ) pœnam, vbi queritur,

a) quid sit,

b) quis puniat,

c) quis puniatur,

d) cur puniat, ex cauissis

1. interna

2. externa §. VIII.

e) num sanctio pœnalis expressa sit necessaria §. IX.

η) effectum moralem; sive imputationem,

C 2

a) quid

- a) quid sit imputatio
- b) cui imputetur,
- c) quid imputetur
 - 1. in foro humano
 - 2. in foro diuino §. X.

9) *correlata*

- a) dispensationem,
- b) adgratiationem,
- c) priuilegium, §. XI.

II. Speciatim

N) quotnam sint legum genera. Sunt

- a) *diuinae*, probatur,
 - a) deum posse leges dare §. XII.
 - b) deum dedisse leges

I. *universales*

A) quotnam sint

- aa) *naturales*, quæ

aa) rationem habent in natura humana

- aaa) philosophice

bbb) theologice spectata, qualis fuerit

(1) in statu institutionis

(2) in statu destitutionis

(3) in statu restitutionis

ββ) sunt immutabiles §. XIII.

bb) *positivas*. De his differitur

aa) *generativi*

aaa) quales sint,

bbb) quinam sint earum characteres

§. XIV.

ββ) *speciatim*

aaa) quotuplicis sint generis

(1) aliæ oriuntur ex *institutis diuinis*

aaa) quænam sint ista instituta, §. XV.

ββ) quarum legum contineant materia

vvv) quodnam sit earum principium obligationis §. XVI.

(2) aliæ ex *institutis humanis*, a deo approbatis §. XVII.

bbb) quomodo fuerint promulgatae §. XVIII.

B) quomodo *decalogo* contineantur. Huius notantur

aa) par-

Lez d'una Naturales ne' nata
ri ne dispensari possit: lez eale
d'una profane et mutationem
et dispensationem respicit, sed solum
a Deo et Otro. Bartholomaeus
Olaus Theologus Mar. p. 58° d'ope
Iohes ep actas Separatus 15°, quod
aliquem a lege observationem per
multos agant vel

Habber pretend que les
Commandemens de Decalogue ne
viennent pas des loix naturelles
et s'appliquent pas aux hommes
que 36 auer des loix
divines.

deologar est norma ethicae doctrinae
rectua et adequate Reihen ad
Ober p. 60. v. a. Ita legi more
lui est vel politicus vel Ecclesiasticus
vel paedagogicus vel didacticus vel
p. 66 quod distinet non satis diversa
ta, non in auctoritate Iurisprudenciae
Quaiposu membra non contineantur
corollaria eius

- aa) partes §. XIX.
- bb) subiectum cui. Est
- aa) materialiter, genus humanum
- ββ) formaliter, populus Iudaicus §. XX.

- cc) verus sensus

- aa) qualis sit §. XXI.

- ββ) quomodo definiendus §. XXII.

2. *particulares*

- aa) cærimoniales

- bb) forenses, §. XXIII.

- c) *scopum* harum legum esse felicitatem hominum

- 1. ante *lapsum*, vt per illarum obseruantiam salutem æternam impetrarent §. XXIV.

- 2. post *lapsum*, vt usus earum sit

- aa) politicus

- bb) theologicus,

- aa) in *irregenitibus*,

- aaa) peccatorum cognitionem et

- bbb) contritionem producat et

- ccc) paedagogus sit ad christum §. XXV.

XXVI.

- ββ) in *regenitis*, vt

- aaa) sit norma actionum

- bbb) pœnitentiam quotidianam promoueat

§. XXVII.

- d) deum transgressores legum punire. Pœnarum diuinarum notantur

1. *necessitas*

2. *variae species* sunt

- aa) æternæ

- bb) temporales

- 1) determinatæ,

- aa) vniuersales

- ββ) particulares

- 2) indeterminatæ

- aa) naturales

- NN) physicæ

- CC) morales

- ββ) arbitrarie; siue positivæ

- NN) internæ

- CC) externæ §. XXVIII.

C 3

β) hu-

- ¶) humanæ eæque
 - a) ciuiles
 - b) ecclesiasticæ §. XXIX.
- ¶) quomodo sint norma actionum §. XXX.

TABVLA SPECIALIS NONA
DE
MORALITATE ACTIONVM GENE-
RATIM AD PARTIS SECVNDAE CA-
PITIS PRIMI SECTIONEM SECVN-
DAM.

I. Agitur de *actionibus ad legem componendis*

¶) generatim,

- a) oportere homines legem seruare
- a) quod sunt creaturæ
- b) regenitos, quod sunt nouæ creaturæ §. I.
- ¶) posse homines illis obedire, quod
 - a) ratione et
 - b) libertate prædicti sunt §. II.

¶) speciatim

- a) de *legum cognitione*. Ostenditur

A) ex quonam principio repetenda,

a) ex *natura humana*, considerata

1. philosophice

aa) qualis esse cognoscatur,

bb) qualis inde oriatur juris naturæ notitia
§. III. IV.

2. theologice. Tum natura est

aa) in *statu integritatis*,

ææ) qualis fuerit

aaa) moraliter

bbb) physice

ββ) quale fuerit tum ius naturæ §. V.

bb) in *statu lapsus*

ææ) qualis sit

aaa) moraliter

bbb) physice,

ββ) quale sit nunc ius naturæ §. VI.

cc) in

ec) in *statu regenerationis*

- aa)** qualis sit
 - aaa) moraliter
 - bbb) physice

ββ) quale sit ius naturæ

- aaa) quoad eius summam §. VII.

bbb) vndenam sit cognoscendum

- aaa)** ex scriptura sacra

βββ) ex ratione. Vtrumque est principium

cipium

1) legum naturalium

2) et positivarum, §. VIII. IX.

b) ex scriptura sacra §. X.

B) quomodo vtrumque principium sit adhibendum

a) materialiter

b) formaliter, dum

1) fiunt conclusiones

2) formatur principium uniuersale §. XI.

B) de actionibus ad legem cognitam conformandis

a) non naturalibus

b) sed liberis

1. internis

2. externis §. XII.

II. de moralitate actionum; sive de relatione actionum ad legem. Actiones hoc respectu sunt

N) necessariae

α) quænam sint §. XIII.

β) quomodo et cur vocentur morales §. XIV.

γ) quotuplicis generis sint. Sunt

a) bona. Vbi docetur,

1. quænam sint bona

aa) generativum §. XV.

bb) speciativum, quale huius bonitatis sit

αα) principium

aaa) legale

bbb) euangelicum §. XVI.

ββ) qualis forma, quæ est, vt

aaa) ratione obiecti, conueniant

ααα) cum lege diuina

βββ) eiusque vero sensu

γγγ) et præceptis omnibus

bb) ratione principii, vt orientur

aaa) ex fide

βββ) ex amore ideoque sint

γγγ) spontaneæ

ccc) ratione scopi, vt is sit dei gloria, §.

XVII.

**2. quomodo varia genera sint constituenda, vt
sint opera**

aa) pietatis

bb) iustitiae

cc) temperantie §. XVIII.

b) malæ. Iterum docetur

I. quid sint peccata,

aa) generatim §. XIX.

*bb) speciatim, quomodo pugnant contra
legis*

aa) materiale

ββ) formale §. XX.

2. quænam sint variæ eorum classes. Diffin-
guuntur peccata actualia per relationem

aa) legis, quæ est

aa) vel adfirmativa. Hinc peccata commis-
sionis

ββ) vel negativa. Hinc peccata omis-
sionis

bb) obiecti, quod determinant officia, qua
debemus

aa) deo

ββ) nobis

γγ) aliis

cc) subiectorum, quatenus differunt ratione

aa) virium, per quas peccatur

aaa) interne per

(1) cogitationes et) Hæc sunt pec-

(2) cupiditates prauas) cata cordis

bbb) externe per

(1) verba, Hinc peccata oris

(2) facta, Hinc peccata operis

ββ) caußæ, cur. Sunt effectus vel

aaa) ambitionis; vel

bbb) voluptatis; vel

ccc) auaritiae, §. XXI.

γγ) caußæ, qua, per quam sunt

aaa) pecc-

aaa) peccata *voluntaria*; siue *proteretica*

(1) irregenitorum

(2) lapsorum

bbb) *involuntaria*; siue *infirmitatis* §.

XXII.

dd) *effectus* sunt vel

aa) *mortalia*,

aaa) late et

bbb) tunc sic dicta

ββ) *venialia* §. XXIII.

ee) *culpa*, quam quis contrahit. Sunt

aa) peccata *propria*

ββ) aliena §. XXIV.

δ) quomodo varii extent actionum moralium vtriusque generis gradus

A) quales sint

1) ratione *objec*t*i*

a) actionum bonarum

b) malarum §. XXV.

2) ratione *subiecti*, qua differunt

a) naturaliter, quoad

1) ætatem

2) sexum

b) spiritualiter

c) ciuiliter §. XXVI.

3) ratione *circumstantiarum*

a) caussæ instrumentalis

b) loci

c) temporis §. XXVII.

B) vnde graduum differentia oriatur §. XXVIII.

ε) quomodo ipsa moralitas eiusdem actionis varietur, per differentiam

a) subiectorum

b) circumstantiarum §. XXIX.

δ) *licitæ*; siue *indifferentes*. Tales exsistere

α) in *abstracto*, conceditur:

β) in *concreto*, negatur, ita vt

a) rationes, cur ita sentiendum sit, adferantur, re-petitæ

1. ex obligatione generali

aa) qualis sit, §. XXX.

bb) quomodo ad adiaphora adplicetur §. XXXI.

2. ex status gratiae natura §. XXXII.

3. ex veri christianismi rationibus §. XXXIII.
b) argumenta secus sentientium confutentur. §.
XXXIV. XXXV.

III. de conscientia, ita ut dicatur

N) quid sit conscientia,

α) generatim §. XXXVI.

β) speciatim

a) quænam sit eius materia §. XXXVII.

b) quænam forma §. XXXVIII.

γ) quotnam sint eius genera. Est

α) ratione actionum, de quibus iudicium fertur,

β) antecedens eaque vel

1) suadens; vel

2) dissuadens

γ) consequens eaque vel

1) bona; vel

2) mala §. XXXIX.

δ) ratione iudicii

α) objective est vel

1. vera; vel

2. falsa

β) subjective vel

1. certa; vel

2. probabilis §. XL.

γ) quænam sint circa conscientiam officia §. XLI.

TABVLA SPECIALIS DECIMA

DE

ACTIONIBVS REGENITORVM MORA-
LIBVS GENERATIM AD PARTIS POSTE-
RIORIS CAPITIS PRIMI SECTIONEM
TERTIAM.

I. Generatim præmittitur doctrina de necessitate bonorum
operum, quatenus fluit

N) ex statu gratiae, in quo regeniti sunt, §. I.

γ) ex natura fidei, quæ viua est §. II.

II. Speciatim agitur

N) de moralitate actionum regenitorum, qua talium.

α) Qua-

obstructiones cyprinum restituere hunc
Chrysostomus dynastes constituerit alteris
hominum renatis ipsas vel rebus
vel liberae Cf. Reichenau Monachos
ad Olear. Theolog. Moral. p 48/3

a) *Qualitatiae illæ sunt*

a) *bonæ*, quarum

1. *normam* exhibent

aa) *leges*

aa) *diuinæ*

ββ) *humanæ*, *diuinis non contrariae*

bb) *non commenta humana* §. III.

2. *forma* est, vt

aa) *generatim conueniant cum lege*:

bb) *speciatim*,

aa) *ratione obiecti* sint opera

aaa) *pietatis*

bbb) *iustitiæ*

ccc) *temperantiaæ*

ββ) *ratione subiecti* sint opera

aaa) *interna*

bbb) *externa* §. IV.

b) *mala*, hoc est, peccata infirmitatis. De his agitur

1. *generatim* §. V.

2. *speciatim*

A) de eorum cauiss

aa) *vniuersali*, reliquis peccati originalis
§. VI.

bb) *particularibus*, positis

aa) *in intellectu*

aaa) *ignorantia*

bbb) *negligentia* §. VII.

ββ) *in voluntate*, præcipitania §. VIII.

B) *differentia*

aa) *obiectiva*

bb) *formali*

cc) *graduali* §. IX.

C) de eorum moralitate

D) de differentia a *lapse*, vbi notatur

1) *quid sit lapse*

2) *quotuplex sit*

aa) *alius est eorum, qui ex statu gratiæ
excidunt*,

ββ) *alius eorum, idem peccatum infir-
matis bis committunt*, §. X. XI.

E) de exemplis scripturæ sacræ §. XII.

F) de characteribus eorum §. XIII.

3) *indiffe-*

- 3) *indifferentes* nullæ §. XIV.
- β) *Quantitatue* differunt actiones morales
- a) *infantum* §. XV.
 - b) *iuuenum*
 - c) *virorum in christo* §. XVI.
- γ) de *conscientia regenitorum*
- α) *qualis* sit,
 - a) *bona*
 - b) *pura, per*
 1. *regenerationem et conuerzionem*
 2. *iustificationem* §. XVII.
- β) *quomodo eam seruare studeant regeniti*
- a) *ratione antecedentis conscientiae agunt*
 1. *diligenter in exploranda lege:*
 2. *caute in ea applicanda* §. XVIII.
 - b) *ratione consequentis*, diligenter explorant *actio-*
num suarum moralitatem.
- γ) *quid inde consequatur, pax conscientiae* §. XIX.
- δ) *quale sit oppositum. Vbi de iregenitorum*
- a) *conscientiae defectu*
 - b) *conscientiae somno*
 - c) *conscientiae quiete ficta*
 - d) *conscientiae morsibus* §. XX.

TABVLA SPECIALIS VNDECIMA

DE

OFFICIIS ERGA DEVVM AD PARTIS POSTERIORIS CAPITIS SECUNDI SECTIONEM PRIMAM.

I. *Generatim explicatur*

Ν) *principium horum officiorum* §. I.

γ) *pietatis erga deum*

α) *essentia*

β) *συνονυμια* §. II.

II. *Speciatim agitur*

Ν) *de obiecio pietatis. Hoc est*

α) *deus verus* §. III.

β) *deus trinarius: quod probatur*

α) gene-

ad Confessionem of Beckmann.
Annot ad Clear Tab. Theologicarum
p. 133 vbi confessionem minus
accurate vocari actione iudicii
prosternit, obtemperante, potius est
autem propositum humanum intollerabile
est.

a) generatim §. IV.

b) speciatim de

i) deo patre

2) deo filio

aa) secundum diuinam et

bb) humanam naturam §. V. VI.

3) deo spiritu sancto §. VII.

¶) de causis, cur colendus sit, repetitis

α) ex eius attributis

β) ex dependentia hominum ab ipso

i. in regno naturae

2. in regno gratiae §. VIII.

) de modo, quo coli debet

α) generatim §. IX.

β) speciatim agitur

a) de cultu interno, qui præstatur

i) actibus intellectus §. X.

2. actibus voluntatis

aa) quomodo a habitibus differant

bb) quotnam illorum sunt species. §. XI.

aa) Alii sunt absoluti, quorum causa est

aaa) vel in attributis diuinis. Quo spe-
ctant

NN) amor, cuius notantur

α) fons

β) natura

γ) gradus §. XII.

δ) necessitas moralis, cognoscenda ex

a) attributis diuinis

b) statu gratiae

c) præceptis diuinis §. XIII.

BB) timor. Vbi explicatur

α) qualis sit habitus timoris dei

a) quid sit

b) quotplex sit §. XIV. Est

(1) seruilis §. XV.

(2) filialis, cuius notantur

α) forma §. XVI.

β) causæ

(a) generalis

(b) specialis §. XVII.

β) qualis sit actus timoris, cuius no-
tantur

a) forma

a) *forma*

b) *necessitas moralis, cognoscenda ex*

(1) *attributis diuinis*

(2) *statu gratiae*

(3) *præceptis diuinis §. XVIII.*

c) *characteres, ex effectibus deducti, §. XIX.*

bbb) *vel in dependentia nostra a deo. Cuius generis est obedientia. Consideratur*

a) *quatenus est habitus.*

a) *quid sit*

b) *quænam eius sint attributa §. XX.*

c) *quænam eius causæ*

(1) *generalis*

(2) *specialis §. XXI.*

β) *quatenus est actus*

a) *quid sit,*

b) *vnde oriatur necessitas eius moralis, ex*

(1) *attributis dei*

(2) *statu gratiae*

(3) *mandato dei §. XXII.*

c) *quinam sint eius characteres et effectus §. XXIII.*

ββ) *Alii relativi ad nos ac bona, quæ a deo nobis conferuntur. Hæc sunt*

NN) *futura, circa quæ versatur fiducia. Quæ est*

a) *habitus, cuius notantur:*

a) *forma,*

(1) *quomodo differat a spe §. XXIV.*

(2) *quid vere sit §. XXV.*

b) *obiecta. Sunt bona*

(1) *vitæ præsentis*

(α) *spiritualia*

(β) *temporalia*

(2) *vitæ futuræ, cœlestia, §. XXVI.*

c) *causæ, positæ*

(1) *in attributis diuinis*

(a) *omniscientiae*

(b) *sapientiae*

(c) *po-*

- (c) potentiae
(d) benignitatis
(e) veracitatis

(2) in statu gratiae §. XXVII.

β) actus, cuius notantur

- a) forma
b) necessitas moralis §. XXVIII.

c) effectus et characteres §. XXIX.

γγ) praesentia, circa quae versatur desiderium & exspectatio diuini auxilii §. XXX.

γγ) praeterita, circa quae versatur gratitudo animi §. XXXI.

b) de cultu externo

1. generatim, quomodo cum interno coniunctus sit, §. XXXII.

2. speciatim

aa) absolute spectatus §. XXXIII.

NN: quomodo exhibeatur

aa) gestibus §. XXXIV.

ββ) ore. De cultu orali differitur

(1) generatim

aaa) quomodo

bbb) cur praestandus §. XXXV.

(2) speciatim ad eum referuntur

aaa) laudatio dei eiusque explicatur

aaa) forma

βββ) obiectum

γγγ) causa §. XXXVI.

bbb) preces et gratiarum actiones

aaa) quomodo

βββ) cur fieri debeant, §. XXXVII.

ccc) cantiones, quarum notantur

aaa) obiecta

βββ) causa §. XXXVIII.

ddd) confessio fidei. Huius notatur

aaa) forma

βββ) necessitas §. XXXIX.

γγγ) modus,

(1) coram quo §. XL.

(2) quando edenda sit §. XLI.

eee) vota, de quibus agitur

aaa) ge-

aaa) generatim, quid sit, §. XLII.

βββ) speciatim

(1) num consultum sit, vota concipere §. XLIII. sq.

(2) quænam sint vota iusta ratione

α) subiecti

β) obiecti

γ) scopi §. XLV.

(3) quando sint soluenda

α) positivæ

β) negativæ §. XLVI.

fff) ius iurandum. Explicatur

aaa) generatim, quid sit

βββ) speciatim

(1) quis iurare possit, §. XLVII.

(2) per quem iurare liceat §. XLVIII.

(3) scopus

α) postulantis et

β) præstantis illud

(4) obligatio id seruandi limitata

(5) species iuramenti

α) assertorii

α) promissorii §. XLIX.

(6) iustitia, quæ

α) probatur

β) defenditur §. L.

(7) officia

α) iurantium

β) iuramentum postulantium

§. LI.

γγ) opere. Colitur deus

(1) *directe*

aaa) confessione reali §. LII.

bbb) martyrio, vbi docetur

aaa) quale sit verum martyrium

§. LIII.

βββ) obligatio ad illud perferendum §. LIV.

(2) *indirecte* per officia, quæ nobis et aliis præstantur §. LV.

ככ) quæ-

ב ב) quænam sit eius *obligatio*, demonstratūt
aa) ex principiis rationis §. LVI.

bb) ex scriptura sacra §. LVII.

ב b) Relatiue spectatus, quatenus est cultus publicus. Disputatur de eius

A) circumstantiis §. LVIII.

נ נ) temporis. Hoc est statutum

aa) vel lege diuina, vbi

aaa) generatim probatur, esse diem
diuinitus institutum

aaa) lege de sabbato vniuersali
§. LIX.

βββ) institutione diei dominici
apostolica §. LX.

b b b) speciatim quomodo peragendus,
deducitur ex scopo

aaa) quietis, hinc docetur,

a) quænam opera eo fieri non
liceat,

b) quænam, liceat §. LXI.

βββ) cultus diuini §. LXII.

γγγ) memoriae renouandæ

a) creationis

b) resurrectionis christi §. LXIII

β β) vel lege humana. Quæritur

aaa) quales sint dies festi

aaa) ordinarii

βββ) extraordinarii

bbb) cur celebrandi §. LXIV.

ב ב) loci, vbi docetur

aa) legitimum esse templorum usum
§. LXV.

β β) ea omnino esse frequentanda, quod

aaa) probatur §. LXVI.

bbb) defenditur §. LXVII.

γ γ) scopum illius usus esse triplicem,
relatum ad

aaa) deum

bbb) nos ipsos

ccc) et alios §. LXVIII.

δ δ) quænam officia sint præstanda

aaa) antequam ad ædem acceditur

bbb) in æde

D

ccc) post

- ecc) post redditum ex æde §. LXIX.
 2) forma, qua cultus publicus absolu-
 tur. Quo spectant
 aa) usus verbi diuini §. LXX.
 ββ) preces et cantiones publicæ §. LXXI.
 γγ) administratio sacramentorum
 aaa) generatim §. LXXII.
 bbb) speciatim
 aaa) sacræ cœnæ et
 ββ) baptismi §. LXXIII.
 δδ) ritus externi §. LXXIV.
 B) de obligatione ad hunc cultum, quæ oritur
 NN) partim ex lege diuina
 CC) partim ex legibus humanis §. LXXV.
 ¶) de oppositis; sive de peccatis, quæ ab irregenitibus con-
 tra hæc officia committuntur. Talia sunt:
 aa) generatim
 a) atheismus practicus
 b) idolatria
 1) crassæ
 2) subtilis §. LXXVI.
 B) speciatim
 a) ratione cultus interni peccant, qui
 1) eum plane omittunt,
 2) modo peruerso
 aa) deum amant
 bb) deum timent
 cc) ei obediunt
 dd) confidunt ac
 ee) gratias agunt §. LXXVII.
 b) ratione cultus externi peccant
 1) hypocritæ
 2) qui varia officia, supra enarrata,
 aa) negligunt
 bb) ea, quæ contraria sunt, peragunt
 cc) partes cultus publici minus recte obeunt
 §. LXXVIII. sq.

TAB V-

TABVLA SPECIALIS DVODECIMA
DE
OFFICIIS ERGA NOS IPSOS AD PAR-
TIS POSTERIORIS CAPITIS SECUNDI
SECTIONEM SECUNDAM

- I. Generatim principium horum officiorum commendatur §. I.
- II. Speciatim agitur
- N) de officiis ipsis. Ex his
- aa) alia referuntur ad naturam nostram eiusque vires
- a) animæ. §. II. Curæ animæ
- A) natura et indoles. Est
1. spiritualis,
- aa) ut vita spiritualis conseruetur et augeatur. Hinc
- uu) duplex scopus explicatur §. III.
- ββ) media eius obtainendi enarrantur §. IV.
- bb) ut periculum, quod hostes spirituales inferunt, auertatur §. V.
2. naturalis,
- aa) vniuersalis, ut vitia intellectus emendentur §. VI.
- bb) particularis, ut ea discantur, quæ nobis alisque profint
- uu) quasnam artes quis eligere debeat, §. VII.
- ββ) quem finem expetere §. VIII.
- B) obligatio, cognoscenda ex
1. principiis naturæ
2. scripturæ sacræ §. IX.
- b) corporis, ubi queritur
- A) quænam sint circa illud officia,
1. ut vita conseruetur. Quo spectat
- aa) ut suicidium evitetur,
- uu) tam crassum
- aa) quid sit
- bb) cur sit vitandum
- uu) probatur
- aaa) ex principiis rationis
- bbb) ex mandato dei §. X.
- ββ) defenditur §. XI.

D 2

ββ) quam

- $\beta\beta$) quam subtile §. XII.
bb) vt quoduis vitæ periculum fugiatur §. XIII.
2. vt valetudo curetur, ita vt
aa) a sanis conseruetur §. XIV.
 $\alpha\alpha$) quomodo §. XV.
 $\beta\beta$) cur id fieri debeat, probatur
aaa) ex principiis rationis
bbb) ex scriptura sacra §. XVI.
bb) ab ægrotis recuperetur §. XVII.
3. vt rei venereæ usus legitimus sit ideoque ~~cav-~~
stati studieatur §. XVIII.
4. vt membra corporis conseruentur. De his
agit
aa) generatim, vt exponatur
 $\alpha\alpha$) cur illis conseruandis operam dare
nos oporteat §. XIX.
 $\beta\beta$) quotuplex eorum sit usus
aaa) corporalis
bbb) spiritualis §. XX.
bb) speciatim, de recto usu
 $\alpha\alpha$) oculorum §. XXI.
 $\beta\beta$) aurium
 $\gamma\gamma$) loquela, §. XXII.
 $\delta\delta$) manuum
 $\varepsilon\varepsilon$) pedum §. XXIII.
- 5) vt officiis ætatis satisfaciamus,
aa) iuuenilis §. XXIV.
bb) virilis §. XXV.
cc) senilis §. XXVI.
- $\beta\beta$) qualis sit eorum obligatio, vbi
1. docetur, eam oriri
aa) ex principiis iuris naturæ
bb) ex preceptis scripturæ sacræ §. XXVII.
2. agitur de favore necessitatis
aa) generatim, quid sit
bb) speciatim
 $\alpha\alpha$) circa leges humanas §. XXVIII.
 $\beta\beta$) circa leges diuinæ,
aaa) de officiis erga deum
(1) adfirmatiuas
(2) negatiuas §. XXIX.
bbb) de officiis erga alios. Vbi de ini-
culpata tutela præcipitur,
NN) que-

NN) quomodo definienda ratione

(1) terminorum a quo et ad quem

a) in statu ciuili

b) in statu naturali

(2) æqualitatis personarum

(3) scopi §. XXX.

CC) quod sit omnino legitima
§. XXXI.

NN) ad alios casus; quam vitæ peri-
culum, non extendenda §. XXXII.

3) alia referuntur ad *statum hominum externum*

a) quænam sint ista officia §. XXXIII.

1) alia pertinent ad *vitæ genus artesque*, quas quis
exercet. Hinc memorantur

aa) officia eruditorum §. XXXIV.

bb) officia opificum §. XXXV.

cc) officia militum, §. XXXVI. sq.

dd) officia mercatorum §. XXXVII - XXXVIII.

ee) aliorumque §. XL.

2. alia ad *nascendi sortem*, vbi de officiis nobilium,
§. XLI. sq.

3. alia ad *dignitates honoresque*, officia

aa) eos legitime obtinendi

bb) ac recte administrandi §. XLIII.

4. alia ad *bona fortunæ*. De his agitur

aa) generatim

aaa) quænam sint bona illa,

BB) quænam sint circa illa officia

aaa) ea recte adquirendī §. XLIV - XLVI;

bbb) iis recte vtendi §. XLVII.

bb) speciatim,

aaa) de officiis circa *opes*

aaa) *pauperum*

aaa) quomodo differant,

NN) alií sine culpa §. XLVIII.

CC) alií sua culpa pauperes sunt

§. XLIX.

BBB) quatenus paupertas sit

NN) malum

CC) bonum §. L.

yyy) quænam sint eorum officia

NN) erga deum §. LI.

ככ) erga alios §. LII.

bbb) *diuitium*,

אא) *generatim* §. LIII.

בב) *speciatim*

ננ) erga deum

ככ) erga alios §. LIV.

בב) de officiis circa honorem

גג) de officiis circa dignitates §. LV.

b) qualis sit ad hæc officia *obligatio* §. LVI.

g) alia referuntur ad mortem. Quo spectat *præparatio ad mortem*

a) *generalis* requirit

1. constantem *fidei* conseruationem §. LVII.

2. diligentem *meditationem*

aa) de morte

bb) de resurrectione

cc) de iudicio extremo

dd) de æternitate §. LVIII.

3. dæsiderium *heatæ mortis* §. LIX.

4. *vigilantiam*, cuius notantur

aa) cauſa

bb) obiecta

אא) *temporalia*

בב) *spiritualia* §. LX.

b) *specialis* moribundorum,

1. vt fidem confirmant §. LXI.

2. vt eam ostendant officiis

aa) erga se

bb) erga alios §. LXII.

ב) de *oppositis*; sive peccatis contra se ipsum. Hæc peccata committuntur contra

a) officia erga ipsam *naturam*

1. *animam*, si

1. cura eius omnis negligitur §. LXIII.

2. cura eius spiritualis omittitur §. LXIV.

3. in bono non perseveratur, per *suicidium* spirituale §. LXV.

b) *corpus*

1. per *suicidium*

2. *temeritatem*

3. *intemperantiam*

(1) *generatim*

(2) *speciatim*, *ebrietatem* §. LXVI.

4. *incontinentiam*; siue *libidinem venereum*, quæ committitur

(a) animo

(b) verbis

(c) factis §. LXVII.

5) officia erga statum *externum*

a) circa opes, quum

1. nonnulli in *defectu*, per *pigritiam* et *otiositatem*

2. alii in *excessu* peccant per *avaritiam* §. LXVIII.

b) circa honores §. LXIX.

c) circa casus fortunæ aduersæ §. LXX. sq.

TABVLA SPECIALIS DECIMA TERTIA

DE

OFFICIIS ERGA ALIOS VNIVERSALIBVS AD PARTIS POSTERIORIS CAPITIS SECUNDI SECTIONEM TERTIAM

I. Præmissa tractatione generali de officiis erga alios §. I.

II. Officia vniuersalia explicantur

N) Principium generale

α) constituitur §. II.

β) curatius explicatur, ita ut monstretur

a) generatim, quid sit *amor proximi* §. III.

b) speciatim eius

1. *subiectum* §. IV.

2. *obiectum*

aa) omnes homines

bb) etiam hostes §. V.

cc) et ii, qui diuersam a nostra profitentur religionem §. VI.

3. *modus*, ut amor sit

aa) *sincerus* §. VII.

bb) *efficax* §. VIII.

cc) *constans* §. IX.

4. *quantitas*

aa) *absolute*, æqualis sit *Philautia*, cuius legis notantur caussæ

$\alpha\alpha$) ex æqualitate naturali

aaa) physica et

bbb) morali

$\beta\beta$) ex æqualitate spirituali repetitæ §. X.

bb) relative in collisione officiorum admittitur

subordinatio, ut

$\alpha\alpha$) aliis præferamus nos ipsos

$\beta\beta$) eos, qui

aaa) naturali

bbb) ciuili

ccc) spirituali vinculo nobiscum coniuncti
sunt §. XI.

$\gamma\gamma$) caussæ tamen legitimæ obseruentur §. XII.

¶) Ex hoc principio deducuntur

α) officia erga alios eosque viuos. Docetur

a) quænam sint. Sunt

1) *absoluta*. Hæc duplicitis generis sunt. §. XIII.

aa) Alia sunt *negativa*, quæ fluunt ex principio:
neminem lade, Hinc agitur

$\alpha\alpha$) de *læsione*, quæ alteri infertur. Est

aaa) *interna*

$\alpha\alpha\alpha$) per cogitationes

$\beta\beta\beta$) per cupiditates §. XIV.

bb) *externa*, quæ *damnum reale* adfert,

$\alpha\alpha\alpha$) in *bonis alterius*

¶¶) *animæ*, vbi docetur

α) quomodo *cædes animæ fieri*
possit

1) *agendo*

2) *negligendo* §. XV.

β) cur ea sit vitanda §. XVI.

¶¶) *corporis* per *homicidium*, quod
fieri potest

α) *lingua*

β) *gestibus*

γ) *corde*

δ) *facto*, id est, *homicidium* pre-
prie sic dictum

a) *directe tale*

b) *indirecte tale* §. XVII - XIX.

¶¶) *fortunæ*

α) *opum per furtum*

(a) *eraffum*,

(a) *crassum*, cuius tres sunt species

(α) *rapina*

(β) *latrocinium*

(γ) *furtum* *strite sic dictum*

§. XX.

(b) *subtile*, quale admittitur

(α) in societate ciuili §. XXI.

(β) et domestica §. XXII, sq.

(c) *honoris* per iniurias

(a) *verbales*

(b) *reales*

(c) *scriptas* §. XXIII. XXIV.

* obs. de differentia bonorum. E. et peccatorum graduali §. XXV.

(d) *iuribus alterius*

NN) *generatim*. Notantur, hæc iuria esse

(α) vel *perfecta*; vel *imperfecta*

(β) vel *connata*; vel *adquisita*

(γ) vel *meræ facultatis*; vel *dominiæ*

§. XXVI.

CC) *speciatim*, iis, quæ *pacto* *acquisita* sunt, vbi explicatur.

(α) quid sit *pactum*

(β) quænam sint attributa pacti legitimi

(a) a parte subiectorum

(b) a parte obiectorum §. XXVII.

(γ) cur *pacta* sunt seruanda

(δ) quibus sunt seruanda, §. XXVIII.

(e) *de officiis* post *laesio*nem factam, vt

aaa) *laedens*

aaa) *damnum reparet*. Quæritur

NN) *de principio* huius legis §. XXIX.

CC) *de subiecto*, quod reparare debet. Respondetur, esse omnem,

qui damni est

(α) *caussa physica* §. XXX.

(β) *caussa moralis* §. XXXI.

CC) *de modo*,

(α) *restitutionis*

(β) *satisfactionis* §. XXXII.

D 5

BB) *pæ-*

βββ) pœnitentiam rei commissæ ostendat §. XXXIII.

bbb) Iesu Iædenti ignoscat §. XXXIV.

ccc) vterque sic paci studeat §. XXXV.

bb) affirmatiua, quorum hoc est principium:
alterius commodis prospice.

aa) Generatim de his monetur,

aaa) dici officia humanitatis

bbb) tribui illis obligationem imperfectam

aaa) in foro ciuili

βββ) non in foro diuino §. XXXVI.

ββ) speciatim ostenditur, officiis his satisfieri
vel

aaa) vniuersaliter §. XXXVII. vel

bbb) particulariter, ratione

aaa) commodorum, quæ alteri præstan-
tur. Sunt

NN) salus animæ, quæ curatur

(1) intercessione, cuius notantur

α) obiectum personale

β) caussæ impulsuæ

γ) obiectum reale §. XXXVIII.

(2) ædificatione, cuius notantur

α) scopus

β) modus, quo respectu est

α) realis per exempla

β) verbalis

γ) caussæ impulsuæ §. XXXIX.

ככ) salus corporis,

(1) quoad vitam et valetudinem

(2) quoad statum externum,

α) ratione honoris et §. XL.

β) opum

α) generatim §. XLI.

β) speciatim pauperum per
eleemosynas. Harum no-
tantur

(1) caussæ impulsuæ §.
XLII.

(2) subiectum quod §.
XLIII.

(3) subiectum cui §. XLIV.

(4) modus ratione

α) quali-

er
-
S.
6.
V.
i-

α) qualitatis

β) quantitatis §. XLV.

βββ) modi, quo præstantur

ΑΝΑ) gestibus

ΒΒ) verbis

ΓΓ) factis §. XLVI.

γγγ) oneris, quod nobis inde oritur.

Officia hæc sunt

ΑΝΑ) minus onerosa

ΒΒ) onerosa, dum pro aliis

α) damna patimur §. XLVII.

β) vitam ipsam ponimus, ubi docetur

a) esse hoc officii genus

b) quando a nobis exspectetur

§. XLVIII.

γγ) atque additur officium gratitudinis erga eos, qui
ista nobis exhibuerunt §. XLIX.

2) hypothetica. De his differitur

aa) generatim §. L.

bb) speciatim, de iis, quæ

αα) ex iure dominii fluunt. Notatur

A) generatim

aaa) quid sit dominium §. LI.

bbb) quotuplex sit. Est vel

ααα) eminentia; vel

βββ) vulgare hocque vel

ΑΝΑ) perfectum

ΒΒ) imperfectum §. LII.

ccc) quænam sint origines dominii

ααα) communis, diuinæ §. LIII.

βββ) particularis, humanæ, sed diuinitus ap-
probatae §. LIV. LV.

ddd) quale sit dominii obiectum §. LVI.

eee) quomodo illud adquiratur

ααα) rerum principalium

ΑΝΑ) originarie §. LVII.

ΒΒ) derivative

α) ex præscriptione legis. Quo refertur
successio ab intestato, cuius notatur

α) fundamentum naturale §. LVIII.

β) consensus cum scr. S. §. LIX.

β) ex

b) ex factio prioris possessoris, quo dominium transferatur ad alium, consensu illius

a) expresso,

1) eo superstite

2) in casu mortis per testamentum, vbi notatur

(a) quid sint

(b) fundamentum naturale

(c) consensus scripturæ sacræ

b) tacito, per præscriptionem §. LX.

βββ) accessoriarum §. LXI.

B) speciatim,

aaa) docetur, licere christianis, dominio frui.
Idque

aaa) probatur

NN) ex principiis rationis

CC) ex scriptura sacra §. LXII.

βββ) defenditur contra obiectionem de communione bonorum Hierosolymitanorum §. LXIII.

bbb) enarrantur officia

aaa) generalia §. LXIV.

βββ) specialia erga

NN) eos, qui res suas vere possident:

CC) eos, quorum res in aliorum possessione sunt

a) titulo iniusto

b) titulo iusto

CC) eos, qui habent ius ad rem §. LXV.

ββ) ex pretio rerum oriuntur.

A) Generatim exponitur

aaa) quid sit pretium rerum,

βββ) quotuplex sit. Est

aaa) naturale; seu virtuale

bbb) positivum; seu arbitarium,

a) eminens

b) vulgare

a) affectionis

b) commune

1) legale

2) conventionale §. LXVI.

yyy) que-

- γγγ) quænam sint *pretii vulgaris*
aaa) fundamentum
a) vtilitas
β) raritas rerum
bbb) obiectum
ccc) determinandi principium §. LXVII.
δδδ) quænam *pretii rerum* sint origines, repe-
tuntur
aaa) remote ex *dominio*
bbb) proxime ex *commercio* §. LXVIII.
εεε) de *commercio*, eiusque
aaa) *obiectis*. Notatur, res esse vel
a) nullius *commercii*, quatenus ob præstan-
tiam estimari nequeunt
β) vel cadere in commercium hasque esse
a) res
b) actiones; siue *operas* §. LXIX.
bbb) *forma*. Fit per *contractus*. Horum no-
tantur
α) natura et indeoles
β) variæ species Sunt
a) *principales* §. LXX.
NN) *benefici*, ratione
(1) rerum
(a) *donationis*
(b) *mutui et commodati*
(2) *actionum*
(a) *custodice*
(b) *mandati* §. LXXI.
בב) *onerosi*
(1) certi
(a) *permutationis*
(b) *emtionis - venditionis*
(c) *locationis - conductionis*
(d) *societatis* §. LXXII.
* obs. de *vñris et sñnore*
1) quod sint licitæ,
a) ex *principiis rationis*
§. LXXIII.
b) ex *scriptura sacra* §.
LXXIV.
2) quales sint iustæ et iniu-
stæ §. LXXV.
(2) qui

(2) qui continent quid aleæ

a) quales sint

(a) fponſionis

(b) lufus

(c) lottariae

(d) affecuratioñis §. LXXVI.

b) num sint iusti §. LXXVII.

b) accessoriis

NN) generales

(1) oppignorationis

(2) cautionis

BB) speciales, contraetibus emtionis
venditionis adiici soliti,

(1) paeti commissorii

(2) addictionis in diem

(3) retractus

(4) relutionis

(5) protimiseos §. LXXVIII.

γ) moralitas. Licitos eos esse probatur

a) ex principiis rationis

b) ex scriptura sacra §. LXXIX.

B) speciatim, circa pretium rerum et contractus
officia enarrantur

aaa) vniuersalia §. LXXX.

βββ) particularia §. LXXXI.

b) quomodo hæc officia erga viuos exhibeantur

1) factis

2) verbis. Hinc agitur de officiis sermonis. §.
LXXXII.

aa) Generatim requiritur, vt

aa) alteri nulla inferatur iniuria

aaa) tacendo

bb) loquendo §. LXXXIII.

bb) alteri commoda adferantur §. LXXXIV.

ββ) speciatim vt vera dicantur; aut dissimu-
lentur §. LXXXV.

B) officia erga mortuos

a) ratione defunctorum

1. corpora, officium sepulturæ §. LXXXVI.

2. ultimam voluntatem

b) ratione eorum, quos illi reliquerunt,

c) ratione status mortuorum §. LXXXVII.

) ostend-

3) ostenditur *obligatio generalis omnium officiorum erg*
 alios §. LXXXVIII.

III. Opposita eorum; siue *peccata erga alios enumerantur.*

Speciantur hic

2) generatim *amoris erga alios defectus*

3) speciatim, ratione officiorum

a) *absolutorum*, dum

a) alter *lreditur*, quoad

1. *animam*, si

aa) corrumperit doctrina; aut moribus

bb) per cædem spiritualem

cc) hæresin

dd) scandalum §. LXXXVIII.

2. *corpus* §. XC.

3. *statum externum*

aa) per furtum

bb) per fraudem

cc) per iniurias

aa) reales

ββ) verbales

aaa) orales

bbb) scriptas, libellos famosos, satiras,

dd) per contemnum aliorum

ee) per ωροσωποληψιαν

ff) per litem de loco dignitatis §. XCI.

4) *iura aliorum*, per

aa) perfidiam

bb) implacabilitatem

cc) lites iniuriarum §. XCII.

b) alterius *commoda negliguntur*

1) *generaliter*, dum

aa) vel nihil agitur, quod aliis prodefesse queat

bb) artes peccaminosæ excentur

cc) otio vita consumitur §. XCIII.

2) *speciatim*, quoad

aa) *animam*, si omittitur occasio, alios ædificandi §. XCIV.

bb) *corpus et statum externum* per

aa) inofficiositatem et morositatem

ββ) immisericordiam §. XCV.

β) *hypotheticorum* per

a) fraudulentiae quævis genera, speciatim usurariam
 prauitatem §. XCVI.

b) *Simo-*

b) *Simoniæ vitium, cuius notatus*

1. nomen
2. forma
3. subiectum §. XCVII.

TABVLA SPECIALIS DECIMA QVARTA

DE

OFFICIIS ERGA ALIOS IN SOCIETATE DOMESTICA AD PARTIS POSTE- RIORIS CAPITIS SECUNDI SECTIO- NEM QVARTAM.

- I) *Præmissis nonnullis de societatibus humanis earumque*
N) natura et indole §. I.
D) differentia, relatiue ad
 α) earum origines
 β) principia, doctrinas de illis cognoscendi §. II.
II) *officia, in societate domestica exhibenda, tractantur,*
N) quænam ita sint officia
 α) in *societate coniugali*. Hinc agitur
 a) de *societate ipsa*.
 1. generatim §. III.
 aa) quale sit doctrinæ de matrimonio principium,
 aa) *primam matrimonii institutionem esse*
 principium:
 ββ) respiciendum ad statum hominum
 aaa) ante lapsum
 bbb) post lapsum §. IV. V.
 bb) quid sit matrimonium §. VI.
 2. speciatim
 aa) de *subiectis*
 aa) *quot esse debeant. Reiicitur πολυγαμia*
 aaa) ex scriptura sacra,
 bbb) ex principiis rationis §. VII.
 ββ) *quales esse debeant*
 aaa) naturaliter
 bbb) ex legibus positivis de gradibus pro-
 hibitis. Quarum notantur
 aaa) vniuersalitas
 βββ) *recta interpretatio*
 NN) non

- אא) non de personis
בב) sed de gradibus §. VIII.
גג) argumentum ratione
הה) consanguinitatis
 (α) in linea adscendente et de-
 scendente
 (β) in linea collaterali
 ככ) adsinitatis §. IX.
bb) de termino ad quem
 αα) qualis sit
 ββ) quomodo opponatur
 aaa) diuortiis illegitimis
 bbb) non legitimis §. X.
cc) de scopo
 αα) generali
 ββ) speciali
 aaa) primario
 ααα) naturali
 βββ) spirituali
 bbb) secundario §. XI.
b) de officiis coniugum
1. ante contrahendum matrimonium, vt
 aa) pie prudenterque consilium ineant §. XII.
 bb) omnia rite peragantur, quoad
 αα) desponsationem. Cuius notatur
 aaa) essentia, definienda ex
 ααα) natura pacti
 βββ) scopo matrimonii §. XIII.
 bbb) consecaria inde deducuntur de spon-
 salibus virtiosis §. XIV.
 ββ) consummationem, maxime ecclesiasti-
 cam §. XV.
 cc) diuinum auxilium piis precibus expetatur
 §. XVI.
2. in matrimonio.

E

aa) gene-

- aa) generatim, ut coniuges se ament
- bb) speciatim, ut sibi præstent officia
- cc) mutua et reciproca
 - aaa) fidei in seruando pacto §. XVII.
 - bbb) mutui auxilii
 - ccc) mutuae patientiae
 - ddd) mutuae animarum curæ §. XVIII.

B3) particularia

- aaa) maritorum
- bbb) vxorum §. XIX.

3. post matrimonium §. XX.

B) in societate paterna. Agitur

- a) de societate ipsa eiusque

1. origine §. XXI.

2. subiectis

3. scopo §. XXII.

- b) de officiis, ex scopo deducendis

i. parentum erga liberos, ut eos edacent. Huius officii explicatur

aa) principium, §. XXIII.

bb) medium, siue *potestas patriæ*, cuius no-tantur

cc) subiectum, cui competit,

B3) limites §. XXIII.

cc) natura et indoles. Refertur ad liberorum

cc) animas, vbi docetur

aaa) parentes debere salutem illarum cu-rare §. XXV.

bbb) quomodo cura ea sit suscipienda

aaa) per procriptionem baptismi

B3) per educationem, stricte sic dictam.

Quo spectant

1) institutio

2) disciplina erga praua

3) exempla virtutis

4) piæ

15
0-
m
u-
n-
ia

4) piæ preces §. XXVI.

$\beta\beta$) corpora,

aaa) vitam

bbb) valetudinem §. XXVII.

$\gamma\gamma$) statum externum §. XXVIII.

2. liberorum erga parentes. Quæritur,

aa) quænam officia illis incumbant

aa) gratitudinis animi

$\beta\beta$) obedientiae

$\gamma\gamma$) reuerentiæ §. XXIX.

bb) quibusnam sint exhibenda

cc) quoisque sint præstanda §. XXX.

Obs. de latiori parentum et liberorum hoc loco nomine §. XXXI.

3. fratribus et sororum mutuis §. XXXII.

γ) in societate herili. Denuo agitur

a) de societate ipsa, eiusque

1. origine, §. XXXIII.

2. natura et indole, scilicet de

aa) subiectis

aa) heris et herabus

$\beta\beta$) seruis et ancillis

bb) principio; siue pacto inter seruum et herum

aa) quale sit

$\beta\beta$) quænam inde oriuntur

aaa) iura herorum, quæ definiuntur

aaa) positivæ

$\beta\beta\beta$) negativæ

bbb) iura seruorum §. XXXIV.

$\gamma\gamma$) quænam sint illius species, ratione durationis. Fiunt

aaa) ad dies vitæ. Hinc seruitus perfecta

bbb) ad tempus. Hinc seruitus imperfeta §. XXXV.

3. scopo duplici

aa) heri

bb) serui

4. moralitate §. XXXVI.

b) de officiis

I. herorum, vt seruis

aa) non nimium laboris imponant

bb) alimenta præbeant

cc) castigationem moderatam adhibeant

dd) ultra terminum eos non detineant

ee) animarum eorum saluti consulant §. XXXVII.

2. seruorum, vt heris

aa) fidelitatem

bb) obedientiam

cc) reuerentiam præstent §. XXXVIII.

5) qualis sit ad illa obligatio, cognoscenda

α) ex principii rationibus,

a) ex scopis societatum, quatenus

1. illi ad felicitatem nostram tendunt

2. officia tamquam media illis sunt subiecta

b) ex mutuo erga alios amore

β) ex scriptura sacra §. XXXIX.

III. Peccata adduntur

α) coniugum

β) parentum

γ) liberorum

δ) herorum

ε) seruorum XL:

TABV-

TABVLA SPECIALIS DECIMA QVINTA
DE
OFFICIIS ERGA ALIOS IN SOCIETA-
TE CIVILI AD PARTIS POSTERIORIS
CAPITIS SECUNDI SECTIONEM
QVINTAM.

- I. Agitur de *societate civili* ipsa
a) generatim,
 α) quid sit *res publica* §. I.
 β) quales sint eius origines, vbi monstratur
 a) esse eam *institutum humanum*
 i. generatim, §. II.
 2. speciatim *quæstionem, cur introducta fuerit,*
 aa) nonnisi per *coniecturam esse expediendam*
 §. III.
 bb) probabile videri, ortam esse
 aa) vel per *consensum liberum*
 ββ) vel potius per *vim et potentiam*
 cc) confirmari hanc *sententiam scriptura sacra*
 §. IIII.
 b) sed a deo adprobatam & confirmatam §. V.
 c) E. eam simul esse diuinæ et humanæ originis
 §. VI.

- b) speciatim de *societatis*
 a) *subiectis,*
 a) *magistratu.* Vbi differit de *maiestate eiusque*
 i. *natura et indole*
 2. *effectibus*
 aa) *sanctitate* §. VII.
 bb) *imperio in*
 aa) *omnes ciues, quod probatur*
 aaa) *ex principiis rationis*
 bbb) *ex scriptura sacra* §. VIII.

E 3

ββ) *omnes*

$\beta\beta$) omnes eorum actiones et opes §. IX.

3. iuribus

aa) externis

$\alpha\alpha$) belli

$\beta\beta$) pacis

$\gamma\gamma$) fœderum

$\delta\delta$) legationis,

bb) internis

$\alpha\alpha$) generatim §. X.

$\beta\beta$) speciatim *iure circa sacra eiusque*

aaa) exsistentia

bbb) principio duplici

$\alpha\alpha\alpha$) maiestate

$\beta\beta\beta$) natura ecclesiæ, tamquam collegii,
quod iura sua principi administran-
da committit, §. XI.

ccc) subiecto, domino territoriali §. XII.

ddd) obiectis, quæ sunt

$\alpha\alpha\alpha$) cultus publicus externus §. XIII.

$\beta\beta\beta$) bona ecclesiastica

$\gamma\gamma\gamma$) iurisdictio ecclesiastica, quæ ver-
satur

$\aleph\aleph$) circa personas

$\beth\beth$) et res §. XIV.

4. subiectis, qui ea gaudent in

aa) imperiis monarchicis

bb) rebus publicis

$\alpha\alpha$) aristocraticis

$\beta\beta$) democraticis §. XV.

5. modo eam *adquirendi*

aa) ordinarie

$\alpha\alpha$) in imperiis monarchicis vel

$\alpha\alpha\alpha$) iure hereditario; vel

$\text{III} \beta\beta\beta$) electione

$\beta\beta$) in

- ββ) in aristocratia, electione
 γγ) in democracia, iure ciuitatis
 bb) extraordinarie iure belli §. XVI.
 b) *subditis*
 aa) quinam sint,
 bb) quomodo fiant, pacto
 αα) vel expresso ;
 ββ) vel tacito
 cc) quomodo differant §. XVII.
 β) *forma*, quatenus dependet a lege publica
 a) vel scripta
 b) vel non scripta §. XVIII.
 γ) *scopo*
 a) vnde definiendus
 b) qualis sit. Est *salus reipublicæ et singulorum*
ciuium
 1. *temporalis*, vt ciues viuant
 aa) secure
 αα) interne
 ββ) externe §. XIX.
 bb) commode
 2. *spiritualis*. Hanc curare debere principem,
colligitur
 aa) directe ex scopo diuino
 bb) indirecte ex nexu felicitatis externæ cum
spirituali §. XX.

II. Enarrantur *officia* vtriusque partis

- Ν) quenam sint
 a) *magistratus*, ita vt
 a) *supponatur*
 1. licere christianis, magistratum gerere §. XXI.
 2. iusto titulo eum ab individuo obtineri §. XXII.
 b) *officia* eius ipsa commendentur
 1. erga deum
2. erga

2. erga subditos,

aa) generatim, vt omnia peragat, quæ pacti fco-
pus, salus reipublicæ postulat §. XXIII.

bb) speciatim, vt curet salutem ciuium

aa) temporalem,

aaa) securitatem

aaa) externam

NN) pacem conseruando §. XXIV.

CC) eamdem ereptam reparando.

Hinc dicitur de bello et qui-
dem

a) licitum esse, bellum gerere, quod

o) probatur

1) mandatis dei

2) exemplis

β) defenditur §. XXV.

b) iustum debere esse bellum, ra-
tione

α) cauſſæ

β) scopi

γ) modi, seruandi

1) ante bellum

2) in bello §. XXVI.

c) sine necessitate extrema non esse
gerendum §. XXVII.

BBB) internam

NN) ferendo leges

CC) iustitiam sine partium studio
faciendo

GG) puniendo prauos §. XXVIII.

bbb) commoditatem vitae §. XXIX.

BB) spiritualem §. XXX.

β) subditorum, sunt

a) communia

f. reue

1. reuerentia
 2. amor
 3. obsequium, §. XXXI.
 b) particularia, pro diuersitate status; aut munerum,
 quæ cuique sunt commissa. §. XXXII.
 D) qualis sit ad hæc officia obligatio §. XXXIII.
III. Adduntur peccata
 N) imperantium, quæ committuntur per
 a) negligentiam
 b) iniustitiam
 c) lucri cupiditatem
 d) impietatem §. XXXIV.
 D) subditorum §. XXXV.

TABVLA SPECIALIS DECIMA SEXTA
 DE
 OFFICIIS ERGA ALIOS IN SOCIETA-
 TE ECCLESIASTICA AD PARTIS PO-
 STERIORIS CAPITIS SECUNDI SE-
 CTIONEM SEXTAM.

- I.** Agitur de *societate ecclesiastica*
 N) generatim §. I.
 D) speciatim de illius
 a) origine. Ostenditur
 a) deum instituisse ministerium ecclesiasticum,
 1. in veteri
 2. in nouo testamento §. II.
 b) sapienter illud instituisse

F

c) E.

- c) E. esse opus dei trinunius §. III.
d) hodie mediate ordinarie doctores constitui §. IV.
- B) subiectis,
- a) doctoribus.
1. generatim
 2. speciatim eorum
- aa) iuribus
- 1) vnde fluant §. V.
 - 2) quænam sint. Scilicet ius
- aa) docendi,
- aaa) generatim verbum dei
- bbb) speciatim per
- aaa) διδασκαλιαν §. VI.
- βββ) ἐλεγχον
- γγγ) παιδιαν
- δδδ) ἐπανορθωσιν
- εεε) παρακλησιν §. VII.
- ββ) administrandi sacramenta §. VIII.
- γγ) vtendi clauibus §. IX.
- 3) qualia illa sint
- aa) spiritualia
- ββ) omnibus communia §. X.
- bb) requifitis
- (1) generatim, vt sit regenitus
- aa) quo sensu regenerationis status fit necessarius
- ββ) cur sit, probatur
- aaa) ex indole irregenitorum §. XI.
- bbb) ex attributis ministri ecclesiæ Paulini §. XII.
- (2) speciatim,
- aa) ratione intellectus, vt
- aaa) iusta

aaa) iusta polleat *theologie notitia*
bbb) dono didactico sit instructus §. XIII.

ccc) sapienter agat

NN) quoad finem

CC) quoad media §. XIV.

BB) ratione voluntatis §. XV.

b) auditoribus. Sunt isti

1. irregeniti

2. regeniti §. XVI.

v) scopo

a) generali, salute ecclesiæ

b) specialibus, vt

1. irregeniti conuertantur

2. regeniti sanctificantur §. XVII.

II. Officia ipsa enarrantur

I) quanam sint

N) doctorum ecclesiæ

aa) antequam sacrum munus suscipiant, vt

a) num requisitis instructus sit, quis exploret §. XVIII.

b) iusto modo illud adpetat §. XIX.

c) iustum scopum sibi proponat §. XX.

d) vocationem diuinam habeat. Vbi notetur

1. qualis sit, mediata et ordinaria

2. quinam sint eius characteres

aa) interni

bb) externi §. XXI.

B) in administratione eius, vt

A) minister scopum muneris obtainere studeat, ideoque

a) verbum dei recte prædicet, ideoque

1. ignorantes eruditat

aa) orationibus sacris, quarum commentarij datur

aa) obiectum iustum

BB) forma iusta §. XXII.

F 2

bb) cate-

- bb) catechesi §. XXIII.
2. errantes confutet §. XXIV.
 3. infirmos exhortetur §. XXV.
 4. malos reprehendat §. XXVI.
 5. tristes consoletur §. XXVII.
- b) sacramenta recte administret, ratione
1. formæ
 2. subjectorum, quibus administrat, §. XXVIII.
- c) clauibus recte vtatur
1. generatim
 2. speciatim
- aa) ligante, sine partium studio, quoad
- aa) peccatores
- ββ) peccata, §. XXIX.
- bb) sigillum confessionis custodiat §. XXX.
- d) curam animarum specialem gerat. Huius officii notantur:
1. necessitas §. XXXI.
 2. forma, quo pertinet
 - aa) vt notitiam status animarum sibi adquirat §. XXXII.
 - bb) vt ad eam sibi acquirendam instituat
 - aa) visitationes domesticas
 - ββ) exercitia priuata catechetica
 - γγ) colloquia cum his, qui sacra cœna vti volunt:
 - δδ) visitationes ægrotorum §. XXXIII.
3. modus tam publicæ; quam priuatæ munieris administrationis requirit
- aa) sincerum amorem
 - bb) summam fidelitatem §. XXXIV.
- e) exempla virtutis præbeant
1. cum ipse §. XXXV.

8. tum

2. tum eius familia §. XXXVI.

B) *mediis* huius scopi obtinendi recte utatur, maxime

a) meditatione

b) oratione

I. pro se

2. pro suis auditoribus §. XXXVII.

Obs. de nominibus ministrorum ecclesiæ
biblicis §. XXXVIII.

C) *auditorum*

A) qui *carent* doctore, ut de eo recte constituend^e
cogitent,

B) qui *habent* doctorem, ut ei præstent

α) reuerentiam §. XXXIX.

β) obedientiam §. XL.

γ) amorem §. XLI.

II) qualis sit ad hæc officia *obligatio*. Oritur

N) ex scopo ministerii ecclesiastici

C) ex mandato diuino

α) vniuersali

β) particulari §. XLII.

III. *Peccata* adiiciuntur

N) *doctorum*

α) vniuersalia

β) particularia eorum, qui

α) ambitioni

β) voluptati

γ) auaritiae dediti sunt §. XLIII.

C) *auditorum* §. XLIV.

III. Adduntur nonnulla de officiis doctorum et auditorum
in *academiis* et *scholis* §. XLV.

TABVLA SPECIALIS DECIMA SEPTIMA

DE

PRVIDENTIA CHRISTIANA AD PARTIS POSTERIORIS CAPVT TERTIVM

I. Probata *necessitate* prudentiæ christianæ §. I.

II. Prudentiæ christianæ rationes explicantur,

N) *quid sit*

α) *generatim* §. II.

β) *speciatim* agitur de illius

a) *cauſa*, Vbi docetur,

1. eam esse *opus gratiæ*, quia supponit

aa) *habitus intellectus illuminati*

bb) *habitus voluntatis sanctificatae*, §. III.

2. E. differre a prudentia hominum naturali §. IV.

3. admittere tamen gradus pro diuersitate virium
naturalium §. V.

b) *obiecto*, quod constituent

1. *generatim* actiones piorum, quarum scopus est
salus propria et aliorum §. VI.

2. *speciatim* earum

aa) *modus*, quo actiones fiunt. Id quod

αα) *exponitur*,

ββ) inde *differentia regularum prudentiæ a
lege deducitur*, §. VII.

bb) *obiectum speciale determinatum*, quod

αα) *explicatur*

ββ) inde *differentia prudentiæ a sapientia
colligitur*, §. VIII.

c) *scopo*,

c) *seopo*,

1. qualis sit, salus propria et aliorum §. IX.
2. quomodo distinguant prudentiam ab astutia malitiosa §. X.

2) quotnam sint eius *species*. Est

a) *communis*, cuius traduntur

a) *natura* et *indoles* §. XI.

b) *regulæ*. Quarum

1. *aliæ* referuntur ad *finem*. Hinc traduntur

aa) *regula generalis*

bb) *regulæ speciales*

αα) vt bona *vera ad parentibus*:

ββ) *maiora minoribus* §. XII.

γγ) *certa incertis preferantur* §. XIII.

2. *aliæ* referuntur ad *modum finis obtinendi*, re-
spectu

aa) *subiecti*, vt finis viribus sit *æqualis* §. XIV.

bb) *obiecti*. Notatur

αα) *qualia obiecta*, circa quæ finis versatur,
esse debeat §. XV.

ββ) quomodo *differre possint*, ratione sta-
tus subiecti

aaa) *externi*

bbb) *interni* §. XVI.

γγ) quænam inde deducantur *regulæ*

aaa) vt cuiuscumque rei difficultates explo-
rentur:

bbb) γνωθι σεαυτον

ccc) vt aliorum animi cognoscantur §. XVII.

cc) *actionum ipsarum*

αα) vt iustis mediis utramur, §. XVIII.

ββ) vt *constantia* adhibetur §. XIX.

γγ) vt *difficultatum habeatur ratio*:

aaa) si sunt *invincibilis*, ostenditur

aaa) quo-

aaa) quomodo agendum

βββ) num tales existere possint §. XX.

bbb) si sunt *vincibiles*, tollantur

aaa) siue *in nobis*

βββ) siue *extra nos positæ* sint, §. XXI.

δδ) ut prouide agamus, ratione

aaa) temporis §. XXII.

bbb) loci §. XXIII.

β) *particularis*. Versatur circa

a) *res*, quæ inter se differunt §. XXIV.

b) *personas*, quæ sunt

aa) alii, §. XXV.

ββ) nos ipsi pro diuersitate status nostri

aaa) spiritualis

bbb) naturalis

ccc) ciuilis §. XXVI.

III. Additur tractatio de *fultitia* irregenitorum

γ) ratione *finis* §. XXVII.

δ) ratione *modi*, eum obtainendi, quoad

α) subiecta §. XXVIII.

β) obiecta §. XXIX. XXX.

γ) actiones earumque

a) media §. XXXI.

b) circumstantias §. XXXII.

ung I C 216

ULB Halle
006 304 249

3

1018

Z

B.I.G.
Black

IOANNIS GEORGII WALCHII

THEOL. DOCTOR. ET PROF. PRIMARII
IN ACADEMIA IENENSI

THEOLOGIAE
MORALIS
EPITOME
TABVLIS ANALYTICIS
EXPRESSA

CVRA ET STUDIO
CHRISTIAN. GVIL. FRANCISCI
WALCHII

THEOL. DOCTORIS ET PROF. ORDINARII
IN ACAD. GEORG. AVG.

Leopoldus Ioh. Bellohorstky 1805.

IENAE
APVD IO. RVDOLPH. CROECKER. VIDVAM

CIO CC L VIII.